

TECKNETS RÖST

Förbli stående bara några ögonblick i Herrens Närvaro! Låt oss läsa från Hans Ord, i Andra Mosebok, 4:e kapitlet!

... *Moses svarade och sade: "Men se, de kommer inte att tro mig eller lyssna till min röst. För de kommer att säga: 'HERREN har inte visat sig för dig.'"*

Och HERREN sade till honom: "Vad är det där i din hand?" ... *Han sade: "En stav."*

Och Han sade: "Kasta den på marken!" Och han kastade den på marken och den blev en orm, och Moses flydde från den.

Och HERREN sade till Moses: "Sträck ut din hand och ta den vid stjärten!" Och han sträckte ut sin hand och fångade den och den blev en stav i hans hand.

"Så ska de tro, att HERREN, deras faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har visat sig för dig."

Och HERREN sade vidare till honom: "Stick nu din hand i din barm!" Och han stack sin hand i sin barm, och då han hade tagit ut den, se, då var den vit såsom snö av spetälska.

Och han sade: "Stick din hand i barmen igen!" Och han stack sin hand i barmen igen och drog ut den ur sin barm, och se, den hade åter blivit som resten av hans kropp.

"Och det skall ske, om de inte tror dig och inte heller bryr sig om det första tecknets röst, att de ska tro på det senare tecknets röst.

Och det skall ske, om de inte kommer att tro på dig, dessa två tecken, och inte heller lyssnar till din röst, att du skall ta av flodens vatten och hålla ut det på torra land och vattnet, som du har tagit från floden skall bli till blod på torra land."

² Låt oss böja våra huvuden i bön! Har Du nu ett böneämne i kväll, som Du skulle vilja göra känt för Herren, så räck bara upp Dina händer och säg: "Herre, kom ihåg mig nu! Jag har behov."

³ Vår Himmelske Fader, vi närmar oss Dig igen i kväll och inser, då vi böjer våra huvuden mot det stoft vi kommer ifrån, att om Du dröjer, ska vi vända tillbaka till stoftet. Men med ett välsignat hopp om löftet, som är i Kristus, att alla, som är i Gud, ska Kristus ta med Sig. Vi – vi tackar Dig för det här härliga löftet. Och jag ber, Gud, att Du ska komma ihåg var och en av dem, som räckte upp sina händer, min också, Herre.

4 Jag ber ikväll, att i avslutningen av denna trosstund, att Du ska ge människorna en sån tro ikväll, att Herren Jesus ska vara så verklig för var och en av oss, att det inte ska vara en enda svag person ibland oss efter ikväll. Må varenda syndare inse, att han är i Herren Jesu Närhet och då omvända sig från sina synder och ge sitt hjärta åt Dig och bli fylld med Anden i dessa sista onda tider, då vi ser liksom en stor skugga krypa upp över jorden.

5 Vi ber, Gud, om gudomlig ledning ikväll, för att tala och för att höra. Må Den Helige Ande ta mötet nu och bryta Livets Bröd åt var och en av oss allt eftersom vi behöver, för vi ber om det i Hans Namn. Amen.

Var så goda och sitt!

6 Jag litar på att vi ikväll ska kunna uppnå det, som vi försöker att få människorna att förstå, realiteten av att ha tro på Gud.

7 I morgon eftermiddag nu, klockan halv tre, kommer alla de, som har bönekort, att få förbön. Och för att föräkra oss om att ingen blir förbigången, blir utan bönekort, delar vi ut en del bönekort varje kväll. Och han kommer att dela ut dem i morgon igen, omkring. . . Jag skulle tro omkring halv två eller så, just innan mötet börjar. Och alla, som vill ha förbön, vem som helst av Era kära, låt dem komma och få ett bönekort! De kommer förvisso att vara — vara välkomna till ett bönekort. Och vi ska. . .

8 Jag ska be för människorna genom att lägga händerna på dem och be för dem. Om Din tro nu inte kan stiga upp till Herren Jesu Närhet och ta emot Honom som Din läkare, och Du tror, att om vi skulle be och lägga händerna på Dig, att det skulle hjälpa, nå, då är vi förvisso här för att göra vadhelst Du önskar.

9 Orsaken till att jag skjuter upp det till sent, länge, då jag ser att alla som jag kunde, som skulle kunna nås och få tag i Gud på de här grunderna. Och vi har inte alltför många. Det finns. . . Byggnaden är inte stor, och så har vi inte allför mycket folk. Och vi kan ta eftermiddagen i morgon och be för alla, som vi har här och använda eftermiddagen till det ändamålet, att be för de sjuka.

10 Och vi är här för att göra allt vad vi kan för att hjälpa till att göra livet litet bättre för Dig, lätta på bördan, på den här resan, som vi är stadda på.

11 Och så när som helst, som någon känner att — att de skulle vilja komma till Herren Jesus, vilken del av mötet som än pågår, Du ska komma just då. Vänta inte tills inbjudan till altaret görs! Vänta inte tills inbjudan ges! Du ska komma just då, ta emot Kristus och komma raka vägen fram och bekänna Honom just då. För det är vårt främsta skäl för att vara här, det är att få se själar födas in i Guds Rike.

¹² Och nu är det söndag i morgon, och det blir söndagsskola, församlingarna. Orsaken till att vi har våra möten på eftermiddagen på söndag är att vi inte ska störa något möte alls. Vi tror att varenda kristen bör ha ett – en hemförsamling, som de går till. Varenda kristen bör träffa andra troende någonstans. Och var Ni än träffas, är det församlingen.

¹³ Om jag nu bodde här, skulle jag tillhöra en av de här församlingarna här, som de här pastorena representerar här, de som medverkar. Varför? För att de sitter här på plattformen för att synas inför alla människorna, att de stöder det, som pågår. De tror på den här sortens verksamhet, gudomlig helbrägdagörelse, Den Helige Andes dop osv. De är här och ger det sitt vittnesbörd. Det var de, som inbjöd mig att komma hit, för att kanske det ämbete Herren har gett mig skulle hjälpa deras församling.

¹⁴ Det är nu en verklig pastor, som är på jakt efter alla de andliga förmåner han kan få, efter allt som Gud gör, så att han gör sitt bästa för att hjälpa sin församling att gå framåt för Gud. Jag tar förvisso av mig hatten i beundran för en sådan pastor.

¹⁵ Och de här männen måste göra detta under svårigheter också. Man kan tro, att det är sant. De måste göra det under svårigheter. Och jag – jag är förvisso tacksam för sådana stora gudsmän, som är villiga att inta sin plats och göra sin plikt enligt sin övertygelse och – och tro. Må Gud alltid välsigna dem!

¹⁶ Och jag är säker på, att de kommer att göra Er gott. Om Du nu är en främling här, så ta reda på var de här bröderna här sina kyrkor, var de är någonstans. Besök dem i morgon! De kommer att ha särskilda möten, och det finns predikanter här, som kommer att tala i olika kyrkor och som det har annonserats. Så var hos dem i morgon!

¹⁷ Och sedan i morgon eftermiddag, om Du skulle vilja komma ut till avslutningsmötet, skulle vi verkligen vara glada att ha Dig här. Alla församlingar, alla samfund, det är för alla. Varenda en är välkommen. Metodist, baptist, presbyterian, pingstvän, Church of Christ, Church of God, katolik, ortodox jude, ateist, vad Du än är. Vi är . . . Du är inbjuden.

”Säger Du ’Ateist?’” Jajamensan!

¹⁸ Om en ateist vill komma till mötet och sitta ner och uppföra sig, är han precis lika välkommen som vem som helst annars. Riktigt! Någonting, det är därför vi vill ha hit honom, att någonting skulle kunna göras, som skulle hjälpa honom att se sitt misstag och komma till Herren. För vi . . . Visst.

¹⁹ Hur många läste någon gång den lilla synen, som de kristna affärsmännens tidning publicerade och, tror jag, några fler tidn- . . ., *En titt bakom tidens förlåt?* Nu är det där sant, min vän. Du har inte råd att gå miste om det där. Jag – jag har

varit en annan person sedan dess. Jag vet, att det där är sant, så jag — jag — jag bara litar på, att ingen av Er går miste om den underbara Himmel, som Gud har åt de troende. Om Du gör det, vad har Du då åstadkommit här på jorden? För Du vet inte, när Du kommer att vara tvungen att lämna den här världen. Men Du vet en sak, Du kommer förvisso att bli tvungen att lämna den. Så om det där är sant, skulle vi då inte vara väldigt dåraktiga, om vi försökte att — att bli precis lika . . . Vi har inte råd, att chansa på något sätt. Ser Ni, kom bara ihåg att tro på Guds Ord och vartenda löfte i Det!

²⁰ Tänk bara, vad var det som orsakade varenda sjukdom, varenda hjärtesorg, varenda död, vartenda bekymmer, varenda sorg, det här lilla spastiska barnet, alla de här sakerna, krymplingar, blindas, vartenda sjukhus, som har byggts? För att en enda person bara misstrodde en enda liten del av Ordet. Det var Eva. Satan bara sminkade det åt henne. Inte citerade utan sminkade det åt henne, sa: ”Ingalunda . . . Herren är alltför god.”

²¹ Man hör så mycket idag om att det är så, att Gud är en god Gud. Han är en god Gud, men kom ihåg, att Han är en helighetens Gud, en Gud, som inte kan ha överseende med synden. Straffet har blivit avtjänat, och Du måste ta emot det på Hans sätt. Och kom ihåg, att Han är en vredens Gud, en harmens Gud! Och Du kommer att stå inför en vred Gud, inte bara en godhetens och barmhärtighetens Gud. I kväll är Han Din Frälsare, den dagen är Han Din Domare.

²² Så försäkra Dig om att Du inte lämnar en enda sak ogjord, min vän! Det — det kan inte . . . Det lönar sig inte. Ta inte itu med det på måfå! Var säker, dubbelt säker, för Du får inte en chans till! Det här är Din enda chans, medan Du är här på jorden.

²³ Kom ihåg den rike mannen och Lasarus, det fanns ett stort svalg mellan Dig och Honom, som ingen någonsin har kommit över eller kommer att komma över. Förstår Du? Då Du — då Du dör, det avgör saken. Jag vet, att folk påstår att de ber en ut från de där ställena, men tro aldrig det! Det är tvärt emot Guds Ord. Förstår Du? ”Åt det håll trädet lutar, åt det hållet faller det.” Och Jesus själv sa att: ”Där fanns ett svalg, så att då en människa dog och gick till helvetet, kunde hon inte (aldrig) komma till Himmelen. Ingen har någonsin kommit över det, och skulle aldrig göra det.” Det avgör saken, vad på mig ankommer. Då Jesus sa, att det var alltsammans, då är det alltsammans.

²⁴ Så kom bara ihåg, att Din möjlighet är nu, och det kan vara Din sista chans ikväll!

²⁵ Kunde Ni någonsin fatta vad, som pågår? Om Ni bara kunde se det! Jag hoppas, att Ni inte tror, att jag försöker påverka Er att se på någon människa eller tro på någon människa, då jag talar så där. Jag gör inte det, min vän. Jag försöker få Er att tro på Vem det är, i vars närhet vi är nu.

Jesus Kristus, just den Gud, som kommer att döma Er på den Dagen, är här och identifierar Sig i Er närvaro, precis det Han lovade, att Han skulle göra i dessa yttersta dagar.

²⁶ Jag tycker broder Price, i förmiddags vid frukosten, gav en sådan fin illustration av att komma till ett hörn, sedan vara tvungen att gå runt hörnet. Tyckte Ni om det där? [Församlingen säger: "Amen." – Red.] Jag gjorde det förvisso. Det var mycket, mycket väl placerat.

²⁷ Så kom nu ihåg, ibland vid hörnet men låt oss komma ihåg, att vi måste gå runt de där hörnen! Jag predikade om det där en gång och kallade det *Väggkorsningar*. Vi kommer till en väggkorsning så ofta, vi måste gå *den här* vägen och åt olika håll.

²⁸ I kväll nu, några minuter framåt, vill jag ta ämnet *Tecknets röst*. Och nu öppnas vår scen, i kväll, i Andra Mosebok. Och *exodus* betyder "att tåga ut, föras ut." Försök nu lyssna så noga Ni kan!

²⁹ Jag skulle vilja predika för Er någon gång, Ni är sådana trevliga åhörare, men jag har bara inte röst till det. Bara litet överansträngning av den, och jag vet, vad det skulle bli. Jag måste vila litet nu, i en åtta eller tio dagar, innan jag börjar nästa mötesserie. Ser Ni, det är inte bara det här enda mötet här. Det är mötesserie, dag efter dag, vecka efter vecka, månad efter månad, år efter år, ser Ni, och Ni kan ju föreställa Er.

³⁰ Och tänk på alla gånger, år efter år, aldrig en enda gång har Han sagt någonting, som inte var fullkomligt, exakt sanningen. På alla språk, runt hela världen, sju gånger. Förstår Ni? Ingen människa, någonstans, kan säga annat än att det har varit fullkomligt, exakt på pricken varenda gång. Då Han säger att en viss sak ska ske, har det hänt precis på det sättet. Säger det veckor, månader och till och med år innan de sker, och det är alltid fullkomligt på pricken. Aldrig missat en enda gång, och det kommer aldrig att göra det, för det där är Gud. Nu kan jag, som människa, fela. Titta aldrig på mig som exempel, för jag – jag är precis liksom Du, en syndare frälst av nåd. Men det där är Gud, den övernaturlige, ser Ni, som identifierar Sig. Han är inte tvungen att göra det där, men Han lovade att Han skulle göra det.

³¹ Jesus helade för att det skulle kunna uppfylla Ordet. Han gjorde de där sakerna, för att Guds Ord skulle kunna uppfyllas.

³² Det är därför Han gör det idag, för att Ordet, som jag har citerat för Er kväll efter kväll, ska kunna uppfyllas.

³³ Lägg då märke till, nu, att då Hans Närvaro är nära, ger Den förvisso sinnesrörelser. Som jag sa i förmiddags: "Vad som helst utan känslor är dött." Och vilken religion som helst, som inte har några känslor med sig, den är det bäst att Du begraver, den är död. Det väcker känslor. Vi blir upplivade. Men då vi

blir upplivade, låt oss komma ihåg Vad, som upplivade oss! Vad vad var det, som gjorde det? Det var Den Helige Andes Närvaro, Jesus Kristus mitt ibland oss, som visade Sig, att Han lever. Inte en kroppslig kropp. Vid den tiden, då den där kroppsliga kroppen kommer tillbaka från Himmelen, ska det inte finnas tid mera. Det är alltsammans. Och vi vet, att vi är i, lever i, den yttersta tiden, då de här sakerna ska äga rum.

Nu har Gud haft uttåg tidigare. Det finns . . .

³⁴ Allting går i tretal, hos Gud. Gud är fullkomnad i ett tretal. Kristi första tillkommelse för att återlösa Sin Brud, Kristi andra tillkommelse för att hämta Sin Brud, Kristi tredje tillkommelse tillsammans med Sin Brud för att regera i Tusen-årsriket. Allting går i tretal.

³⁵ Nu har det varit, det ska bli, tre uttåg. Ett av dem: Gud förde dem *in i* arken till ett uttåg, en färd ovanför jorden. Nästa gång förde Gud dem *ut ur* – ur Egypten. Och nästa gång tar Gud *upp* dem. In, ut, upp! Nästa uttåg går uppåt. Vi står inför ett nu, tiden att fara upp.

³⁶ Liksom ett liv gör samma sak. Vi kommer *in* i livet, vi går *ut* ur livet, *uppstår* till livet, precis exakt samma sak. Så vi är . . .

³⁷ Vår scen öppnas i kväll vid uttåget, och Gud gjorde Sig redo att ta Sitt folk.

³⁸ Israel är ett folk. Gud handlar inte med Israel som individer. Israel är ett folk, Han handlade alltid så med dem. Och i den yttersta tiden, sedan församlingen har rest bort, då kommer Gud att frälsa Israel som nation. De är i hemlandet nu, redo för det. Och de kommer att bli frälsta, Bibeln säger: "Ett folk skall födas på en dag." Gud handlar inte med judarna som en enda individ. Han handlar med dem som nation. Israel, alltid, för det är Hans folk.

³⁹ Och här gör Han Sig redo att föra Sitt folk ut ur en nation i ett uttåg, föra Sitt folk från en dom.

⁴⁰ Och just det vatten, som dränkte världen, räddade Noa. Förstår Ni? Och Den Helige Ande själv, som människorna visar ifrån sig idag, kommer att hämta Församlingen och ta upp Den och föra domen över dem, som inte tror Den. Jesus sa.

⁴¹ Då de kallade Honom "Beelsebub", med andra ord: "Han var en spåman." De . . .

⁴² Han, Människosonen, sa: "Jag ska föråta Er för det där." Offret hade inte gjorts. "Men då Den Helige Ande har kommit för att göra samma sak, kommer ett enda ord emot Honom aldrig att förlåtas, varken i den här världen eller i den världen som ska komma." Han måste bli försmädd och då, därefter, drabbar domen. Ser Ni, felet är att vi . . .

⁴³ Får mig att tänka på en berättelse jag läste en gång om en gammal sjöman, som kom från havet, och en – en ung engelsk

poet, som skulle gå till sjöss. Och så hade poeten skrivit mycket om havet men han hade aldrig sett det, så han var på väg dit ner. Och den gamle sjöbjörnen sa till honom, med sin lilla pipa i munnen, han sa: "Vart är Du på väg, min gode man?"

44 Han sa: "Jag är på väg ner till havet." Han sa: "Jag har aldrig set det. Jag har skrivit om det, och vad andra har sagt, men," sa han, "å, det är så spännande för mig att veta, att jag närmar mig havet." Han sa: "Å, att få känna lukten av dess salta vatten! Att få se dess stora, vita vågtoppar brytas och den blå himlen avspegla sig och höra fiskmåsarna då de flyger över, å, det är så spännande för mig att tänka på att få se det!"

45 Den gamle sjöbjörnen sa: "Jag föddes på det för sextio år sedan, jag ser ingenting särskilt vackert med det." Ser Ni, han hade sett så mycket av det, att det blev vardagligt för honom.

46 Det är nu det där, som är felet med pingstförsamlingen idag. Den har sett så mycket av Gud, att Gud har blivit vardaglig för dem. Låt det aldrig bli så!

47 Här för inte så länge sedan, i Louisville, Kentucky. Det är tvärs över floden från platsen jag kommer från, Jeffersonville, Indiana. En dam gick omkring i en tio-cents-butik. Och hon hade en liten pojke på armen och hon gick fram till diskarna och höll på att bli hysterisk. Hon plockade upp någonting, visade det för den lille pojken, han bara satt och stirrade. Hon gick till en annan disk och plockade upp någonting, visade det för den lille pojken. Han bara stirrade. Och efter en stund plockade hon upp en liten klocka och började pingla med den och den lille pojken bara stirrade. Och hon började skrika och kastade upp sina händer. Och människorna i tio-cents-butiken tittade på henne, så de gick fram till henne, för att ta reda på, vad det var, som var fel.

48 Hon sa: "Jag har . . . Min lille pojke," sa hon, "han är bara tre år gammal." Och hon sa: "Jag . . . Alldeles utan vidare, omkring ett år sedan, började han bara sitta och stirra ut i rymden." Och hon sa: "Jag — jag tog honom till doktorn", och hon sa: "och doktorn ordinerade vissa behandlingar och sådant." Och hon sa: "Och doktorn sa till mig idag, att han tyckte han var bättre. Men," sa hon, "han är inte bättre." Hon sa: "Jag har skakat allting, som borde dra till sig uppmärksamheten hos en liten pojke i hans ålder, framför honom. Allting, som borde tilltala ett litet barn i hans ålder, jag har skakat det framför honom och han bara sitter och stirrar ut i rymden." Hon sa: "Han är inte bättre."

49 Det där är ungefär som pingst-församlingen. Gud har skakat varenda gåva i Bibeln framför dem och de sitter ändå och stirrar ut i rymden, precis som om det vore någonting fel.

Det är på tiden att vi vaknar upp, vänner, innan det blir för sent. Kom ihåg, Gud skulle inte skaka de där gåvorna, med mindre Han försöker dra till Sig Din uppmärksamhet.

Gud höll på att föra ett folk ut ur en nation.

⁵⁰ Precis som Han håller på att göra nu, tänker föra en Brud ut ur en församling, och lämna kvar resten av kvinnans säd. De utvalda kommer att föras ut ur församlingen. Den naturliga församlingen kommer att stanna kvar här under vedermödan. Den där *utvalda* kallas ibland "de valda, utkorade, resten".

⁵¹ Låt oss titta efter, hur Han gjorde det då, för Han ändrar aldrig Sitt sätt att göra saker och ting. Gud har ett enda sätt att göra saker och ting, och det är så Han gör det, och det är det rätta sättet, alltid. Se hur Han gjorde det, och sättet Han gjorde det på, så kan vi få en glimt av detta.

⁵² Nu är jag förvisso typologist. Jag har ingen utbildning. Jag måste se bakåt och se efter vad Han gjorde. Och vi har fått lära oss att: "Gamla Testamentet var en skugga av det, som skulle komma." Så om jag tittade här och aldrig hade sett min hand, och jag såg en skugga av min hand, och jag hade fem fingrar, då skulle jag ha en bra föreställning om att då min hand kom dit, hade jag fem fingrar. Så det, som hände dem, var exempel på hur Gud gör saker och ting, sättet Han gör det på nu.

⁵³ Och sättet Han gör det på, Han avviker aldrig från det. Varenda gång, genom Bibeln, Han ändrar aldrig Sitt sätt att göra saker och ting. Hela tiden det samma, för Hans första tillvägagångssätt är det fullkomliga sättet. För att Han inte kunde ha något annat sätt, för Han är fullkomlig och Han, alla Hans sätt är fullkomliga. Titta, hur Han gjorde det!

⁵⁴ Moses var kallad och förutbestämd till att ta på sig den här uppgiften, som han var, som han hade — hade tagit på sig. Gud. . .

⁵⁵ Nu tror jag, om Ni vill ursäkta det. . . Jag säger inte det här obetänksamt. Jag säger bara, på den här plattformen vet jag — jag vet inte om någonting och vill inte veta om någonting annat än Gud. Jag tror nu, att det var där våra Latter Rain-bröder blandade ihop det, ser Ni. De lägger händerna på varandra och gör dem till profeter osv. Det där är nu inte bibliskt. "Gåvor och kallelser är utan omvändelse." Man föds till vad man än är. Man är, från början, vad man är.

⁵⁶ Titta på de där fariseerna fordom! De hade bara litet ljus, för de kunde. . . hade lagen, och de levde efter lagen, men nere i deras hjärtan var det så svart det kunde vara.

⁵⁷ Och där fanns en liten kvinna, en sköka, hennes för. . . tidigare liv *här* uppe var så svart det kunde vara, hon hade dåligt rykte, men djupt i sitt hjärta var hon förutbestämd till Liv.

⁵⁸ Och sedan, då Jesus, Ordet, kom in på scenen, sa de där fariseerna: "Den här Mannen är Beelsebub." Vad gjorde det? Det släckte ut det lilla ljus de hade.

59 Jesus sa: "Ni är av Er fader, djävulen, och hans gärningar gör Ni."

60 Men då den här lilla, dåliga kvinnan kom och hon såg Guds Ord, kände hon igen Det. Hon levde inte efter Det, men hon kände till Det. Och så snart Det talade till henne, sa hon: "Jag märker, att Du är en profet." Och Han. . . Hon sa: "Jag vet, att Messias kommer att göra så här."

Och Han sa: "Jag är Han."

61 Vad åstadkom det? Det rensade ut svartheten och gjorde det alldeles vitt. Varför? Det fanns en säd, som låg där, en förutbestämd säd, som var i. . . Det var Guds tanke innan världen grundlades.

62 Det finns bara en enda form av Evgigt Liv. Om Du har Evgigt Liv, då var Du själv i Guds tankar innan världen skapades. Du är någonting, som kännetecknar Hans tankar, för det Eviga började aldrig och kan aldrig sluta. Du är en del av Guds hushållning, alltid. Det reflekteras bara. Det är klädsamt nu. De har en bild till att framkalla, som är döden, sedan blir negativet positivt, då är Du i Bruden och hos Kristus, som Han tänkte. Liksom man och hustru idag, likaså kommer (Gud) Kristus och Församlingen att vara samma sak. De utvalda, nu, de kallade!

Moses föddes som "ett vackert barn". Bibeln säger så.

63 En av profeterna, Jeremia. Gud sa: "Innan Du ens bildades i Din moders liv, vigde jag Dig till profet för folket."

64 Johannes Döparen, å, han identifierades i Skriften. Jesaja, sjuhundratolv år innan han kom, det står: "Han är rösten av en, som ropar i öknen: 'Bered väg för Herren!'" Och omkring fyrahundra år innan han träder fram, finner vi åter, att Malaki sa: "Se, jag sänder min budbärare inför mitt ansikte för att bereda väg för Herren."

65 Ser Ni, han var förutbestämd. Och det var alla de där ämbetena Gud hade, om de är kallade av Gud.

66 Om de är utbildade in i det, är det bara kanonmat, ser Ni, det kan inte vara någonting. Om det är en födkrok, kommer Du att sälja Din förstfödslovt för en födkrok, Du kommer att kompromissa för att gå med en organisation eller någon grupp. Men om det är av Gud, kommer Du att stå fast vid det där Ordet, utan hänsyn, för Du födes till att stå fast vid det.

67 Moses, ingen annan kunde ta hans plats. Ingen annan kunde göra jobbet. Han var vigd till att göra det.

68 Och, bröder, syster, om Du har Evgigt Liv, blev Du vigd till att göra någonting speciellt. Kanske en god husmor, kanske någonting annat, men ingen kan ta Din plats. Gud har gjort en plats för Dig. Försök inte ta någon annans plats! Det är köttliga efterlikningar, ser Du, visar att det är något fel på Dig. Var det Du är, precis exakt! Var ingenting annat!

69 Nu finner vi, att Gud gav Moses tecknen för att bevisa anspråk och kallelser.

70 Och vartenda sant tecken, vartenda sant tecken, som är sänt från Gud, har en röst efter sig. Missa inte nu! Det här är min sista lektion om det här, ser Ni. Vartenda sant tecken. . . Nu har vi tecken, som inte är från Gud. Satan kan nästan imitera vad som helst, som finns. Men ett sant tecken, sänt från Gud, har Guds röst efter sig.

71 Gud sa till Moses: ”Om de inte vill tro på det första tecknets röst, så gör det här andra tecknet inför dem! Och om de då inte vill höra på det, så ta bara vatten och håll ut det på marken!” Och det var ett tecken på, att de skulle dränkas där i sitt eget blod.

72 Lägg märke till det, och precis likaså sa Han: ”Skudda stoftet av Era fötter! Det ska bli lindrigare för Sodom och Gomorra, på den dagen, än det ska bli för den stad, som förkastar Er.”

73 Vi leker inte Församling nu. Det här är Församlingen. Kristus är Församlingen. Vi är i Kristus. Kristi mytiska Kropp, vi föds in i Den. Man kan inte gå in i den.

74 Jag har varit tillsammans med familjen Branham i nästan femtiofem år, och de har aldrig bett mig att gå in i familjen. Jag föddes till en Branham.

75 Och det är så man är kristen. Man föds till kristen, går inte in i det. Man föds in i det. Alla är rädda för födelsen. De har något trevligt, rent sätt att skaka hand litet, eller skriva under ett litet kort, eller en saltströare med litet vatten i. Det är inte födelsen. En födelse är någonting hemskt. En födelse är någonting — någonting rysligt. Jag bryr mig inte om, om det är i en grisstia eller en — eller ett stall eller i en sjukhussal, som är dekorerad i skärt. En födelse är en enda röra, och det sölar ner en. Du vill inte ge upp, Du vill inte ha *det här*, *det där* eller *det andra*, men tårarna kommer att tvätta sminket av Ditt ansikte och göra Dig till en helt annan person. Om Du föds på nytt, kommer det att söla ner Dig, men Du kommer att komma fram som en ny skapelse. Förstår Du? De vill de inte ha det där. De vill ha någon lätt väg, ser Du, och det finns inga lätta vägar. Liksom i sången, han sa: ”Jag vill ta vägen tillsammans med Herrens få föraktade.” Han vill inte vara en drivhusplanta.

Vartenda sant tecken från Gud följs av Guds röst.

76 Om nu en man ger ett tecken i ett land, eller när som helst, och den där rösten, som han talar med därefter, inte är Guds Ord, så ge akt på det, tro det inte! Om någon gammal skola, om en man kommer upp och säger, ger ett tecken från Gud, och den mannens lära sedan är samma gamla teologi man har haft alla dessa år, sände Gud aldrig det tecknet. Se Dig om i

Skriften och se efter om det var så! Rannsaka Skriften! Om mannen kommer tillbaka och säger: ”Nu ska vi alla ansluta oss till *det här*. Det har varit en gammal vedertagen sak.” Tro inte på det! Vi ska komma till det där om bara några minuter, ser Ni. Nej, tro inte på det där!

⁷⁷ Gud bekräftar alltid Sina tecken. Ett tecken från Gud talar alltid Guds röst.

⁷⁸ Och om det är samma gamla skola, som Du har haft, varför skulle Han då ge ett tecken, då Du redan är i det? Han försöker få Dig till det där hörnet. Stopptecken! Sakta ner! Se upp, vart Du går! Du kommer att ramla av vid hörnet, om Du inte ser upp. Det är en skarp kurva och det finns alltid ett vägmärke innan man kommer till den här kurvan för att förhindra att man havererar. De, som bygger en bra väg, sätter alltid upp vägmärken. Och vi reser på en väg till Härligheten. Och om vägmärket talar om samma gamla sak, var det inte från Gud.

⁷⁹ Gud ger tecken för att dra till Sig Sitt folks uppmärksamhet. Tecken är till för att dra till sig Guds folks uppmärksamhet, Guds tecken är till för det. Guds tecken ges för att dra till sig Guds folks uppmärksamhet.

⁸⁰ Här var nu den brinnande busken tecknet, som skulle försöka dra till sig profeten, för profeten hade sprungit bort från Gud och Gud gav den brinnande busken som tecken. Och han såg det här märkliga tecknet. Han sa: ”Jag viker av, för att se vad det här märkliga tecknet är, att ett — en buske brinner och inte förtärs.” Gud drog nu till Sig Sin bortsprungne profets uppmärksamhet. Han kunde ha fått en annan, men Han vigde Moses för uppgiften och ingen annan kommer att ta hans plats.

⁸¹ Under resan försökte några andra karlar göra det, som Ni vet. Datan reste sig upp och ville göra en organisation av det. Gud sa till Moses: ”Gå åt sidan! Jag ska bara svälja dem.” Förstår Ni?

⁸² Gud handlar med en individ. Förstår Ni? Lägg nu märke till det här! Han försökte dra till Sig profetens uppmärksamhet, för att få profeten på rätt plats, ser Ni, och han gav brinnande-busken-tecknet.

⁸³ Och titta, rösten, som följde tecknet var en skriftenlig röst. ”Jag har hört mitt folks rop och deras suckar för plågarnas skull och jag kommer ihåg mitt löfte.” Amen. Det där avgör det. ”Jag kommer ihåg löftet.” Det där var en biblisk röst. ”Och jag skickar ner Dig. Jag har kommit ner för att befria dem, och jag skickar Dig.”

⁸⁴ Kom ihåg, Gud gör ingenting utanför människan. Vet Ni det? Det är det, som får folk att hysa betänkligheter. Förstår Ni?

⁸⁵ Det var det, som fick dem att hysa betänkligheter emot Jesus. De sa: ”Du är människa och gör Dig till Gud.” Han var Gud, men de kunde inte förstå det. ”Nåja, Du, som bara är en människa.”

⁸⁶ Han sa: "Tja, Ni kallar profeterna för 'gudar', och Er lag erkänner det. Och om Ni kallar dem, som Guds Ord kom till, för 'gudar', hur kan Ni då fördöma mig, då jag säger att jag är Guds Son?"

⁸⁷ Tecken, ser Ni, för att tilldra sig uppmärksamhet. Och kom ihåg: Om uppmärksamheten blir tilldragen och det är samma gamla riktning, då är det inte Gud.

⁸⁸ Men Gud försöker dra till Sig profeten nu och Han ger honom ett tecken och rösten, som följde tecknet, var en biblisk röst. "Jag har sett folket. Jag har hört om deras rop. Jag kommer ihåg mitt löfte."

⁸⁹ Nu tänker Gud tala genom Sitt utlovade Ord. Han måste sända Sina profet, för Ordet kommer till profeten. Bibeln säger, Gud sa själv att: "Han gör ingenting förrän Han har uppenbarat det för Sina tjänare, profeterna, först." Förstår Ni? Och så ges tecknet. Och Skriftstället identifieras, det är tecknets Röst.

⁹⁰ Ser Ni Mose teckens Röst? Först var tecknet den brinnande busken. Rösten var Skriftstället.

⁹¹ Moses tog det som sitt tecken och gick ner till Egypten och gjorde det tecken, som Gud hade sagt till honom. Och tecknet hade en röst med sig och folket trodde och ut kom de. Och så länge som de marscherade, gick det fint för dem. Men då de började knorra emot rösten, då stannade de.

⁹² Kom ihåg, Israel var på resa. Vet Ni hur långt de kom? De skulle ha varit... Det var bara fyrtio engelska mil, och tog omkring fyrtio år att tillryggalägga det. Varför? Det är för att de började knorra mot rösten, som hade framkallat tecknet. Så litet de förstod, då de ropade där nere på stränderna och dansade i Anden och Moses sjöng i Anden, att de bara var några dagar borta. Men de började knorra och ville göra någonting annorlunda. Och de blev kvar i fyrtio år i öknen och förgicks av det, det är riktigt, för att de inte trodde. Gud sa: "De talar inte emot Dig, Moses. De talar emot mig." Det där var Guds röst, inte Moses.

⁹³ Se upp, nu! Jehova tänker tala genom Sitt utlovade Ord, så Han måste sända Sina profeter. Det där, om Du vill se det där, är det i 1 Mos. 15:16. Vi finner att Gud sa till Abraham: "Din säd ska bo som främlingar i det här främmande landet och jag ska föra dem ut med mäktig hand. Amoriternas syndfullhet är ännu inte fullbordad." Alla Hans löften, som Han gav, här drar Han till sig profeten genom en brinnande buske.

⁹⁴ Om nu den brinnande busken hade sagt: "Moses, Gud är Gud."
"Ja, jag tror på det."

⁹⁵ Å, Du duger bra, Moses, bara fortsätt så! Du gifte Dig med en fin kvinna. Hon är ett vackert barn. Har förvisso en fin son! Åra vare Gud!" Det där är samma gamla skola. Förstår Ni?

96 Men Han var redo att göra någonting, så Han måste dra till Sig mannen. Och Han gav mannen två tecken att göra och sa: "Varje tecken hade en röst." Det där bevisar, att det är så. Titta nu, vad de de där rösterna talade, till och med skapelse! Jehova var redo att tala nu.

97 Åter igen, då en profet kommer, är det ett tecken. Visste Ni det? Då en profet kommer, till tidsåldern, är det ett tecken.

98 Nu menar jag inte en Teologie Doktor, jag menar inte någon trofast pastor, någon god person. De där är fina. De är Guds tjänare.

99 Men en profet är ett tecken. Bibeln säger så här. Och vad är det tecken på? Det är ett tecken på att Hans Ord håller på att gå i uppfyllelse, fullbordas genom den här profetens tecken.

100 Lägg märke till att en profets ankomst är ett varningens tecken på att domen står för dörren. Visste Ni det? Domen är redo att falla, om det finns en profet i landet.

101 Kom ihåg, han måste förvisso först bekräftas av Gud och Ordet för den tiden, och sedan gör han tecknet. Och ge akt på det tecknet då, vad han förutsäger! Han sa: "Om det sker, hör på honom då!" 4 Mos. 12:6. "Om det inte sker, glöm det!" Det måste vara ett bibliskt tecken han ger.

102 Och det, som Han ger som tecken, en gång, om Han är den samme igår, idag och i evighet, ger Han det hela tiden på samma sätt. "Herrens Ord kom till profeterna." De var Ordet. Och då Jesus kom, var Han Ordet. Och Ordet upptäckte hjärtats tankar och avsikter, hela tiden, i det oändliga. Se upp, nu!

103 Den här profetens ankomst ger alltid tecken på att: "Domen står för dörren".

104 Låt oss bara stanna, bara för några minuter! Jag ska inte ta alltför lång tid. Låt oss bara stanna ett par nu, cirka tio minuter! Och resten av budskapet, rättare sagt, i tio minuter.

105 Noa, en profet på landet — i landet, ett tecken på den annalkande domen. Moses, en profet i landet, tecknet på en annalkande dom. Elia, profet i landet, tecken på annalkande dom. Johannes, en profet i landet, ett tecken på annalkande dom för Israel. De blev absolut avskurna.

106 Lägg märke till det, tecken! Vad gör tecknet? Tecknet är till för att tilldra sig uppmärksamheten och få de utvalda redo och ur vägen innan domen faller. Det var det Noa gjorde, fick de utvalda redo. Resten av dem, och vad åstadkommer det? Tecknet, och tecknets röst, fördömer den otroende och får honom redo för domen. Det får de utvalda redo för flykten. Det är det, som tecken är. Det är det, som tecken ges för, för den annalkande domen. För de utvalda, de ser det.

107 Liksom den lilla kvinnan med ett rent hjärta och en besudlad kropp, och fariséen med en ren kropp och ett besudlat hjärta. Det fördömde den ene och räddar den andre.

108 Och just de domar, som räddade Moses, hans predikande, fördömde världen.

109 Det får de utvalda redo. Vad är de utvalda redo för? Då de ser ett gudasänt tecken, ser de tillbaka i Skriften och ser efter om det är meningen, att det ska vara där. ”Ja, här är det.” Vad är det? Väntan på domen. Så de utvalda lyssnar till rösten.

110 Men de icke utvalda struntar i det och säger: ”Nonsens. Gå vidare! Vi tar samma gamla skola.” Förstår Ni? Det var så de gjorde på Luthers tid. Det var så de gjorde på Wesleys tid. Det är så de — de gör nu, liksom de alltid har gjort.

111 Men det är ett tecken och det har en röst, som följer tecknet. Och rösten identifieras som en biblisk röst. Glöm nu inte det! Fortsätt nu at låta det där gå in, för jag kanske aldrig ser Er igen!

112 Jag önskar, att jag hade något sätt så att jag kunde komma ner hit någonstans och få tag i alla mina bröder, då de inte höll på med några väckelseserier, sätta upp ett tält och bara sitta, dag efter dag, och undervisa om det tills — tills det verkligen trängde in. Men Han skulle inte tillåta det, tänker jag. Ser Ni, vi är alltför nära änden. Jag tror vi är vid änden just nu.

113 I min bok där inne, som jag förvarar nedskrivnen. År 1933 en förmiddag, då jag gjorde mig i ordning för att gå till söndagsskolan, en baptistisk söndagsskola, där jag var pastor, kom Den Helige Ande och visade mig ända fram till ändens tid och visade mig sju saker, som skulle ske. Jag antecknade dem. Det är på gammalt gult papper.

114 Berättade för mig exakt hur Tyskland skulle bygga den där Sigfried-linjen och hur amerikanerna skulle lida ett väldigt nederlag vid den, elva år innan linjen ännu hade byggts.

115 Sa hur Mussolini skulle uppstå och hur han skulle gå till Etiopien och hur Etiopien skulle ”falla för hans fötter”. Och han skulle dö skymfligen, upp-och-nervänd, och hans eget folk skulle spotta på honom.

116 Och jag sa: ”Det finns tre ismer: kommunism, fascism och nazism. De kommer allesammans att få sin ände utanför Ryssland, i kommunismen.” Och den kommer att ta död på katolicismen. Se efter, om den inte gör det!

117 Jag sa: ”En sådan utveckling kommer att ske!” Jag sa: ”Jag ser bilar, som ser ut som ett ägg, köra nedför gatan. Det finns bilar, som kör nedför motorvägarna med något slags kontroll, de behöver inte styra den. Jag såg en amerikansk familj, som spelade Dam bak i bilen.” De har bilen redan nu, bara de hade

vägar att sätta den på. Den lilla Volkswagen är ett perfekt ägg, precis exakt, och det är alla de andra bilarna. Skulle man kunna föreställa sig, 1933, hur bilarna skulle se ut fram till nu?

¹¹⁸ Och så förutsade Han igen, att kvinnorna skulle tillåtas rösta och vad de skulle göra. Och hur det här landet, som är en förebild, liksom Israel, kom in i ett land och drev ut invånarna och ärvde landet. Och de första få kungarna de hade, David och Salomo, var gudfruktiga kungar. Efter en tid fick de en Ahab på scenen. De röstade in honom. Ordföranden blev . . . Församlingen blev världslig. Och vi har haft en Lincoln och en Washington, titta, vad det är idag! Titta, vart vi är på väg nu! Var är nästa sak? Vi är vid ändens tid.

¹¹⁹ Och det är ett tecken, i det naturliga, precis exakt. Det får de utvalda redo. Och fördömer den icke troende till domen.

¹²⁰ ”Om den här profeten är en sann profet och det han säger sker,” säger Bibeln i 4 Mos. 12:6, ”så hör på hans varning, för det är bevisat, att det inte är människan.” En — en profet är en människa. Men rösten från det övernaturliga tecknet är en biblisk röst, den är bekräftad, då är det en varning.

¹²¹ Bibeln skrevs av profeter, kom ihåg det! I Andra Petrus' brev också, 1:21. I Hebreerbrevet 1:1 också.

¹²² Eldstoden var, för Moses, tecknet på att rösten skulle till att tala. Eldstoden visade, att rösten skulle till att tala. Det är ett tecken, en Eldstod. Ni människor borde komma ihåg det från Houston för inte så länge sedan.

¹²³ Moses, ett profet-tecken till Israel på att löftet när som helst skulle uppfyllas. Då Moses kom ner och gjorde en profets tecken, visste de just då, att han skulle samla ihop dem.

¹²⁴ Hur fullkomligt är inte Guds Ord i Sin ordning, varenda gång det samma. Till och med som jag har sagt i går kväll, hur Urim, Tummim och allting, alltid har överensstämt med Gud.

¹²⁵ Låt oss ta en profet igen, bara ett ögonblick, Jona. Jag hade första kapitlet i Jona nedskrivet här, första kapitlet här av hans profetia. Jona kom från valens buk, det var ett tecken. Ser Ni, folket var hedningar. De dyrkade havets gudar och deras havsgud var en val.

¹²⁶ Nu är det många, som försöker fördöma Jona. Jag har alltid försvarat Jona. Jona var inte ute ur Herrens vilja. ”Den rättfärdiges steg är beordrade av Herren.” Vi vill säga: ”Han är en Jona.” Men låt oss bara ta det för . . . för vad det är värt, för en gångs skull. Jag vet, att det var meningen att han skulle fara till Nineve men Gud fick honom att ta det där skeppet till Tarsis. Och Han fick svårigheterna till sjöss att komma.

¹²⁷ Jona sa: ”Bind mina händer och fötter! Det är jag, som är i svårigheter, den som orsakade dem.” Och de kastade ut

honom. Och en fisk simmade just då genom vattnet, en stor fisk, som svalde Jona. Jag vet, att för vetenskapen är det där svårt att tro.

¹²⁸ För inte så länge sedan, här i Louisville, Kentucky, cirka tio år sedan, hade de en — en val, som låg på ett — en öppen godsvagn. Och det fanns någon liten Ricky där, som hade mera intelligens än han förstod att styra. Han försökte få det till att Bibeln ljög. Han sa: "Ni vet, man hör det där gamla ordspråket i Bibeln, att valen svalde Jona." Han sa: "Titta, man skulle inte kunna få en boll genom hans strupe, den var så liten. Hur skulle en fullvuxen man kunna komma in i hans mage?" Han sa: "Ser Ni, det är bara ett gammalt ordspråk, liksom Bibeln är full av dem."

¹²⁹ Det där var för mycket för min — enligt min åsikt. Jag sa: "Min herre, jag skulle vilja säga någonting där."

Han sa: "Vad har Ni att säga?"

¹³⁰ Jag sa: "Ser Ni, Ni har inte läst Bibeln rätt." Jag sa: "Bibeln säger, att det här var en speciell val. 'Gud skapade en stor fisk.' Den här var en specialbyggd för att svälja honom med, som lät honom göra det! Det var inte en vanlig fisk. Gud skulle göra ett ovanligt arbete, så Han skaffade Sig en ovanlig fisk." Förstår Ni? Han sa inte någonting mer om det då. Så det, Gud hade någonting speciellt.

¹³¹ Liksom en liten flicka, en gång, som kom från Tabernaklet. Hennes hår bakåtkammat och så slätt, att hennes lilla ansikte såg ut som en skalad lök. Hon hade just fått en Bibel och gick ner.

¹³² Den här gamle mannen, som hette Jim Dorsey, bodde i Utica. Han var gudsförnekare, en gammal soldat, och — och han trodde inte på Gud. Och han sa: "Vart är Du på väg, unga dam?"

Hon sa: "Jag är på väg hem, herrn."

Han sa: "Vad är det där, som Du bär på armen?"

Hon sa: "Det är en Bibel."

Han sa: "Du tror väl inte på den, eller hur?" Och han . . .

Hon sa: "Joo, jag tror på den, herrn."

¹³³ Och han sa: "Tror Du på den där historien i den om valen, som svalde Jona?"

Hon sa: "Å, javisst, jag tror på vartenda Ord i den."

¹³⁴ Han sa: "Hur ska Du kunna bevisa den på något annat sätt än med tro, det där Du kallar tro?"

"Å," sa hon "då jag kommer till Himmelen, ska jag fråga Jona." Förstår Ni?

Han sa: "Men tänk, om han inte är där!"

135 Hon sa: "Då får väl Ni fråga honom." Så jag tyckte det där var en ganska bra tillrättavisning. Så jag tror det där är ganska rätt.

136 Om Bibeln sa, att Jona svalde valen, skulle jag tro det. Han skulle kunna göra i ordning den. Det Gud har sagt, kan Gud utföra och Han håller alltid Sitt Ord. Så Jona, vi har roligt åt honom. . .

137 Men har Ni någonsin lagt märke till en fisk då den simmar? Den jagar sin mat. Och då den äter går den raka vägen ner till botten och vilar sina små fenor på botten. Mata Din guldfisk och se efter, vad som skedde! De får sin lilla mage full, sedan går de ner och lägger sina fenor precis mot botten och ligger där och tar det lugnt.

138 Nå, den här stora iordninggjorda fisken kom och svalde ner den här profeten. Och den gick ner till havets botten och kanske till fyrtio famnars djup där. Den gick långt ner, för att vila sig på havsbotten.

139 Nu tänker vi alltid på Jona. Och alla säger: "Jag fick nu förbön, men min hand är inte bättre. Jag fick förbön, men jag känner mig inte alls bättre." Skrik aldrig åt Jona, Du!

140 Se nu på symptomen han hade! För det första nu, så var han ute på ett stormigt hav, och han var utanför vägen, som Gud hade sänt honom. Hans händer och fötter var bundna. Han hade kastats i ett stormigt, rasande hav och en val svalde honom och gick raka vägen ner till havsbotten. Och han låg där i spyorna, i valens mage, med sjögräs runt sin hals. Och om han tittade åt *det här* hållet, var det valens mage. Han tittade åt *det där* hållet, det var valens mage. Vart han än tittade, var det valens mage. Du talar om en massa symptom, han kunde ha haft det. Men vet Ni vad han sa? Han sa: "De är ljugande fåfängligheter. Jag ska inte se på dem mera, men ännu en gång ska jag skåda Ditt heliga tempel."

141 För Salomo, en naturlig människa på jorden, som bad vid invigningen av ett tempel, sa: "Herre, om Ditt folk är i svårigheter någonstans och ser mot denna heliga plats, så hör från Himmelen!"

142 Och Jona hade tro på det Salomo hade bett. Och Gud befriade honom från valen efter tre dagar och nätter. Han kanske hade satt ett syretält där nere. Jag vet inte vad Han gjorde, men Han höll honom vid liv i tre dagar och nätter enligt Ordet. Och Ordet har rätt.

143 Nå, om Jona, under dessa omständigheter, åter kunde se mot det tabernakel, som en man hade byggt, hur mycket mera borde inte Du och jag, ikväll, se mot det Tempel, där Jesus står på Majestätets högra sida med Sitt eget Blod och ber för oss på vår bekännelse för våra små symptom. Fördöm inte Jona och se sedan på det, som är fel med Er! Se på löftet: "Gud sa så!" Om Ni är Abrahams barn: "Gud sa så!" Han gav löftet och det avgör saken.

144 Lägg märke till att alla människorna var ute och fiskade och drog sina nät osv. Efter en stund kom havsguden, valen, upp och rusade mot land. Alla föll på knä. Gud vet, hur Han ska göra saker och ting. Och han kom ända fram till stranden och räckte ut tungan, och då han gjorde det, här kom profeten gående raka vägen ut ur valens mun. Profeten! Guden spottade ut profeten rätt på stranden. Inget under att de omvände sig! Förstår Ni?

145 Det där var ett tecken. Att Jona levererades av valen, det var ett tecken. Vad gjorde han? Det där var ett tecken från Gud. Vad sa rösten? "Omvänd Er eller förgås om fyrtio dagar!" Guds tecken, Guds röst! Alltid då Gud sänder ett tecken, sänder Gud Sin röst efter det där tecknet. Lägg märke till: "Omvänd Er, annars kommer hela den här staden att förgås inom fyrtio dagar."

146 Profeten Johannes' framträdande på jorden efter fyra hundra år utan profet, tecknet att han trädde fram efter fyra hundra år. Den där lilla slapphetstiden!

147 Om Du nu är andlig, kommer Du att förstå, vad jag säger. Må Gud öppna Ditt förstånd! Så länge det har dröjt!

148 Fyra hundra år, Israel utan profet, församlingarna hade blivit så förvrängda och här kom Johannes in på scenen. Johannes var profeten, ett tecken på att Messias skulle tala efter honom. Se upp! För Malaki 3 sa: "Jag ska sända min budbärare före mitt ansikte, för att bereda vägen, förbereda folket."

149 Se på Johannes, ingen självskhet i honom. Han tog aldrig någon ära. De försökte kalla honom Messias, men han sa: "Jag är inte värdig att lösa Hans skor."

150 Men så snart Jesus trädde fram, hade Han ett tecken, en Eldstod, ett Ljus över Sig, liksom en duva, som kom ner, en röst, som sa: "Denne är min älskade Son, som jag har behag i."

151 Lägg märke till det, och Johannes sa omedelbart: "Han måste tillta, jag måste avta." Han presenterade Församlingen för Kristus. Amen.

152 Det har sagts oss, att i den yttersta tiden kommer det där att upprepas igen! Ett Budskap kommer att komma fram, som kommer att presentera Messias för människorna. Och det kommer att vara på ett sådant sätt, att de kommer att stå där stumma, liksom de gjorde då. Han lovade det. Nästa kapitel i Matteus, i Malaki, berättar för oss om det. Se upp!

153 De frågade om det. Johannes' natur identifierade honom i Elias ande. Lägg nu märke till de två profeterna!

154 Elia, nu, var en man, som uppstod under Israels tid i ett kaos.

155 Ahab var kung. Och alla kvinnorna hade försökt likna Isebel, hade förmodligen "vattenhuvudfrisyrer" och allting,

troligen som vi har idag. Och alla hade tagit efter Isebel. Och pastorerna tyckte: "Det där var bara bra. Låt dem vara! Låt dem göra det!"

¹⁵⁶ Och vid den tiden lät Gud en man från öknen uppstå, vid namn Elia. Vi vet inte ens varifrån han kom. Han hade ingen skola, som kunde identifiera honom. Men han uppstod och han fördömde allt det där. Han fördömde hela arrangemanget.

¹⁵⁷ Om han kom in på scenen idag, skulle han fördöma vårt arrangemang också.

¹⁵⁸ Han fördömde varenda Isebel. Och det, till sist var det hon, som bröt ner profeten. Sprang ut, liksom Johannes, låg under enbusken då Isebel skulle döda honom. Hon hatade honom.

¹⁵⁹ Och sedan finner vi, att då Johannes kom, ut ur öknen igen, en som älskade vildmarken, med ett budskap direkt till moderna kvinnor, som lever skilda och gifta, och omgifta, högg han detta i stycken. Han kom aldrig från någon skola. Han kom från Gud, en man, sänd av Gud. Och han fördömde de moderna kvinnorna, var hård emot dem och han höll ingenting tillbaka. Utan han sa klart: "Tiden var inne, Messias skulle tala." Titta på det där!

¹⁶⁰ Jämför nu tiden för Elias första tillkommelse med några av de här moderna profeterna av idag, som låter sina Isebels klippa håret och bära shorts, röka cigaretter, vad som helst, som de vill göra, leda dem omkring. Det är bäst att inte säga någonting, hon kommer att lämna honom, få tag i en annan. Leda dem omkring med hjälp av trosbekännelser, som människor har gjort. Det där är en skam, människolärorna. Och genom att de gör det där, gör de Guds bud om intet, för de kan gå in i församlingen och ändå bekänna sig som kristna och behålla sina rättigheter och säga att de är kristna och gå på. Det är det, de vill ha. Det var det de gjorde då.

¹⁶¹ Men, kom ihåg, det är i en sådan tid som den, som Gud lovade i Malaki 4, som Han skulle uppfylla Ordet igen. Det är riktigt. Titta, var vi är idag, precis som det var på Johannes tid, precis som det var vid de andra tiderna.

¹⁶² Se på denne lille Amos, som uppstod, en liten gammal man. Vi vet inte varifrån han kom. Han var herde. Gud tog honom ute i fårens betesmarker och kornas betesmarker och, och tränade upp honom. Och då han kom till Samarien och då han kom upp och nådde över den där höjden den där dagen, tittade han ner dit. Och den där solen sken på hans kala huvud och hans gråa polisonger och hans ögon smalnade och gnistrade. Hans gudfruktiga ögon blinkade, inte på grund av de scener, som turisterna såg, då de kom in i det, utan för att hela staden var slavar under synden.

¹⁶³ Vem är denne lille, oidentifierade person? Jo, det är Amos, profeten. Han profeterade på Jerobeam den Andres tid, en

avfällig kung, som lät folket göra vad som helst. Prästerna var illa ute allesammans. De byggde de finaste kyrkor. De hade de finaste kläderna. Deras kvinnor var omoraliska. De klädde sig precis som de ville. Turister skockade sig överallt, för att få se de vackra flickorna och deras hålligång.

164 Precis ännu ett modernt U.S.A., som skulle vara Guds folk. Ingen säger någonting om det. Det tycks ha ett sådant grepp om människorna. Fem- . . .

165 Arton år nu, idag! Min Rebekah är arton år gammal, idag. Arton år har jag rest kors och tvärs över den här nationen och fördömt de här sakerna. Och då jag kommer tillbaka, år efter år, är det flera kvinnor med kortklippt hår än det fanns första gången jag började.

166 En framstående, berömd pingst-predikant tog mig in i ett rum, för ungefär ett år sedan, en fin, välkänd man, känd över hela världen. Han sa att jag . . . ”Broder Branham, låt mig lägga mina händer på Dig och be för Dig.”

Jag sa: ”Jag är inte sjuk.”

167 Han sa: ”Men det är någonting, som är fel.” Han sa: ”Broder Branham, Du kommer att ruinera Din verksamhet. Ingen kommer att samarbeta. Inte underligt att predikanterna inte vill samarbeta med Dig. Det är sättet Du fördömer de där kvinnorna på.”

Han sa: ”De där människorna kallar Dig profet.”

Jag sa: ”Jag har aldrig sagt att jag var det.”

168 Han sa: ”Men de tror, att Du är det.” Han sa: ”Jag tror samma sak.” Han sa: ”Du kallades till att be för de sjuka.” Han sa: ”Be för de sjuka, och låt de där kvinnorna vara i fred! Du sårar deras känslor.”

Jag sa: ”Hur?”

169 Han sa: ”Då Du talar om att de har kortklippt hår och sådant.”

Jag sa: ”Det där är fel.”

170 Bibeln säger: ”En kvinna, som — som klipper sitt hår, hennes man har rätt att skilja sig från henne.” Exakt rätt. ”Hon vanärar sitt huvud.” Det är vad Bibeln säger. Nu vet jag inte, om Ni tycker om det där eller inte, men det är vad Bibeln säger i Första Korintierbrevet.

171 [Blankt ställe på bandet — Red.] . . . snäva att huden är på utsidan. Och så kommer de och säger: ”Å, herr Branham, det är den enda sortens kläder de säljer.”

172 De har fortfarande tyg och symaskiner. Det finns ingen ursäkt. Amish- och Dunkard-kvinnorna använder dem än. Visst! [Församlingen applåderar — Red.]

Och vad händer? De kommer dit ut och håller igång.

173 En kvinna sa: "Nåja, herr Branham, jag använder inte shorts. Jag använder s-..." Vad är de där, pedal-tr... [En broder säger: "Pedal-tryckare." – Red.] Ja. Hon sa: "Jag använder dem."

174 Jag sa: "Det är värre." Jag sa: "Bibeln säger: 'Det är en styggelse för en kvinna att ta på sig ett klädesplagg, som tillhör en man.'" Och en sådan snuskig anblick dessa Förenade Stater är nu! Förstår Ni? Det är riktigt.

175 Låt mig säga Dig en sak, syster! Du kanske är lika ren som en lilja för Din man eller din pojkvän, men på Domens Dag kommer Du att få svara för att ha begått äktenskapsbrott. Jesus sa: "Vem som helst, som ser på en kvinna, för att begära henne, har redan begått äktenskapsbrott med henne." Om den där syndaren tittade på Dig, och hon måste stå till svars på Domens Dag. Du visade Dig för honom. Gör som Du vill! Mm.

176 Varför skulle en gudfruktig kvinna vilja klä sig så där? Så påstår Du dig ha Den Helige Ande, för att Du talade i tungor och sprang fram och tillbaka på golvet? Men det där har jag sett hedningar göra, hottentotter. Den Helige Ande är renhet, helig, obesmittad. Förvisso.

177 Den här mannen sa: "Om Du är . . . De tror att Du är profet. Varför lär Du dem inte, hur de ska få mäktiga andliga gåvor och hur de ska göra saker och ting för Gud? Varför lär Du dem inte det, om Du är profet?"

178 Jag sa: "Hur ska jag kunna lära dem algebra, då de inte ens vill lära sig sitt ABC?" Vet Ni, vad ABC betyder? Alltid tro Kristus. Mm. Hur ska Du kunna göra det? Ser Du, Du vill komma högt *dit* upp, i stället för att börja *här* nere.

179 Gud kommer att bygga Sin Församling på Jesu Kristi grund, och det är Bibeln. I övrigt är alla andra grunder lös sand. Gud förändras inte. Hans natur förändras inte.

180 Han gjorde kvinnorna annorlunda än männen och männen annorlunda än kvinnorna. Han klädde dem olika och vill, att de ska förbli så. Förstår Ni? Kvinnorna vill se ut som män och männen vill se ut som kvinnor. Oj, oj! Vilken perversion! Det är . . . Och alltsammans, det ser ut som om det har ett grepp om människorna och man kan inte ändra på det. Det ser ut som ett stort monster, en stor svarthet, om Ni förstår vad jag talar om, i anden. Ett monster har fått tag i dem och de – de kan bara inte komma bort från det. För mycket Hollywood, för mycket television, för mycket annat nonsens. Allting vi har är förorenat. Inte underligt att: "Om inte arbetet förkortas, för de utvaldas skull, kommer inget kött att bli frälst."

181 Du sa: "Jag har aldrig vetat det där tidigare." Nåväl, nu vet Du det, från och med nu. Förstår Du? Det där är . . . Det är bäst att jag slutar med det där. Låt oss gå tillbaka! Lägg märke till det här!

182 Johannes var ett tecken. Och kom ihåg att så, som Gud gjorde det första gången, så kommer Han att göra det igen. Han lovade det. Gud använde nu aldrig en grupp människor för sådant, någonsin.

183 Kom ihåg, det fanns en gång en grupp, som en stor man vid namn Ahab, han fick sig en . . . Han fick sig fyra hundra israelitiska profeter. De där var nu inte hedniska profeter. Fyra hundra israelitiska profeter. De hade allesammans sina grader och allting, hade en stor skola.

184 Där fanns en gudfruktig man vid namn Josafat, som var kung över Juda och han kom ner. Och det var där, som en troende blev inblandad med en icke troende. Saker och ting gick fel.

185 Och han sa: "Ramot-Gilead." Titta nu på det här, hur sant det kan vara! Han sa: "Ramot-Gilead tillhör oss, där uppe. Uppe i den delen av landet där uppe, det är vårt." Då han delade upp landet, gav Josua det där till Israel. Och filisteerna, hedningar, kom över och tog ifrån dem det. Han sa: "Det där tillhör oss."

186 Titta nu, hur folk kan ha rätt, fundamentalt, och ändå gå miste om det! Det där tillhörde faktiskt Israel. Men alla Guds löften, broder, är på villkor, ser Du: "Om de vandrar inför Herren."

187 Titta nu här! Han sa: "Vill Du gå upp tillsammans med mig och hjälpa mig att ta tillbaka det där landet? Nå, det vill säga de där filiste-barnen fyller sina magar där borta med det vete, som tillhör Israel." Det där är rätt enligt Skriften. Han sa: "Hjälp mig att gå upp och ta dem!"

188 Han sa: "Nåväl, min . . ." Där begick han ett obetänksamt misstag. "Mina vagnar är Dina, mina män det samma som Dina. Jag ska gå med Dig."

189 Och sedan började Josafat tänka, vet Ni. "Säg, borde vi inte fråga Herren om det här innan vi går?"

190 Å, naturligtvis," sa Ahab, "visst. Mm. Ursäkta mig! Jag – jag borde ha tänkt på det."

"Finns det inte en profet någonstans?"

191 "Å, visst. Jag har – jag har ett – en predikantskola av dem här nere, de bästa Du någonsin har sett. De använder alla de finaste kläderna. De är de mest polerade lärda. Jag har utbildat dem på pricken. Vi ska gå och hämta dem."

192 Så de gick dit ner. Och de kom tillsammans allesammans. De var inte skenheliga. De bad och bad och bad, tills de såg en syn.

193 Sedan kom de upp. Och en av dem gjorde sig två horn av järn. Han sa: "Med hjälp av de här ska Du pressa filisteerna, eller assyrierna, raka vägen ut ur landet." Han sa: "SÅ SÄGER

HERREN. Dra upp, Herren är med Dig." Då föll varenda en av dem, som ett ackord, in i anden. Israelitiska profeter, de sa: "Dra upp, Herren är med Dig!" Säg om inte det där är enligt Skriften! "Gud gav det här arvet åt folket, och fienden har det. Ni har rätt att få det."

Nu, pingstvännen, vill jag att Ni ska få en läxa här.

¹⁹⁴ Men Josafat, som var en gudfruktig man, han sa: "Det är ändå någonting, som är litet fel." Han sa: "Har Ni inte en till?"

¹⁹⁵ "En till, efter att fyra hundra välutbildade profeter står här?" Lika många, som är på den här bottenvåningen här. "De står eniga och säger: 'SÅ SÄGER HERREN.' Avvisar det och säger: 'Josua gav landet till oss. Det är vårt. Gå och ta det!'"

¹⁹⁶ Men Josafat bad om en till. Han sa: "Finns det inte en till, som vi kan fråga Gud genom?"

¹⁹⁷ Han sa: "Å, det finns en till, men", sa han, "jag hatar honom." Hm. Hm. Han sa: "Han är Mika, Imlas son." Han sa: "Jag hatar honom. Han säger alltid elaka saker om mig."

Han sa: "Inte ska Konungen säga så! Gå och hämta honom!"

¹⁹⁸ Då sände de några löpare dit bort. Och några av dem sa: "Nu, Mika, ska jag säga Dig en sak. Nu vet Du ju, att de uteslöt Dig, -slöt Dig från gemenskapen för inte så länge sedan, för att Du alltid säger elaka saker till folket. Om Du nu vill ha Ditt medlemskort tillbaka, så säg Du det samma, som de gör, och å, de kommer direkt att ta Dig under sina vingars skugga."

¹⁹⁹ Men händelsevis var han verkligen profet. Han sa: "Så sant Herren Gud lever, jag kommer bara att säga, vad Gud lägger i min mun." Å! Gud välsigne mannen! Han sa: "Vänta tills i kväll, så ska jag se, vad Herren säger mig!"

²⁰⁰ Nästa morgon sa han: "Dra upp, men jag såg Israel spridda liksom får, som inte har någon herde." Så han tog sin syn och jämförde den med vad Elia hade sagt, vad som hade skett med Ahab. Hur skulle han kunna välsigna det, som hade blivit förbannat? Det spelar ingen roll hur mycket. . .

²⁰¹ Vi är en gudfruktig nation. Pingst-, baptist- och metodist-församlingarna osv. är kristna församlingar, men hur ska man kunna välsigna det Gud har förbannat? Jag bryr mig inte om, att Du säger: "Jag – jag gick in in i *den här*. Jag gjorde *detta*." Det där har ingenting alls att göra med det. Titta, vad Ni har gjort! Se på pingstvännerna, hur de släppte på kraven! Titta, vad man brukade vara och titta, vad man är nu! Inget under att ögonen är, ögonen är förblindade!

²⁰² Så han, Ahab. . . Den här prästen slog honom på munnen. Och sa: "Sätt honom," Och Ahab sa: "Sätt honom där bak i det inre fängelset. Då jag kommer tillbaka i frid, ska jag ta hand om den här karlen."

²⁰³ Han sa: ”Om Du alls kommer tillbaka, har Gud inte talat till mig.” Hm. Förstår Ni? Där fanns en profet, där fanns ett tecken, där fanns Hans röst. Och att vara olydig mot den, hade dom med sig.

²⁰⁴ Den Helige Ande är vår profet idag. Kan Du inte höra Hans röst? Han är identifierad i Skriften, att Han skulle säga de här sakerna. Jesus Kristus, i form av Den Helige Ande!

²⁰⁵ Gud handlade med denne ende man. Denne, Gud handlar aldrig med grupper, det är med en man. Elia var ingen grupp. Johannes var ingen grupp. De var inte någon grupp eller något samfund, ingen av dem. Men de fördömde båda sådant. Det är riktigt. Johannes sa: ”Tänk inte, att Ni ska säga att vi har Abraham som vår far. Gud kan uppväcka barn åt Abraham av de här stenarna.”

²⁰⁶ Och den yttersta tidens tecken kommer att ha en röst till den yttersta tiden. Och den yttersta tidens tecken kommer att vara i överensstämmelse med det, som är förutsagt i Bibeln. Och den yttersta tidens röst, som följer den yttersta tidens tecken, kommer att vara exakt identifierad i Skriften, kommer att vara det Skriftställe, som har utlovats.

²⁰⁷ Nu har vi läst i Lukas 17, vad den yttersta tidens tecken skulle vara, det skulle vara som det var i Sodom, ett löfte. Och vi har Sodom i det naturliga, varför kan vi då inte tro på tecknet i det andliga här? Om Ni kan se Skriftställena också, Lukas 17 är tecknet och Malaki 4 är Rösten. Tecknet var Gud uppenbarad i kött, som visste hjärtats hemligheter. Och Rösten i Malaki 4 var att vända människorna bort från sina tros-bekännelser, tillbaka till fädernas Tro. Det är det, som är tecknet.

²⁰⁸ Vet Ni vad? Jag avslutar nu. Tecken accepteras vanligen, visst. Men rösten, nej då. Rösten, som följer tecknet, den vill de inte ha någonting att göra med. Ja.

²⁰⁹ Jesu tecken, som Messias, att hela de sjuka, det accepterade de. Men en dag sa Han: ”Jag och Fadern är Ett.”

²¹⁰ Oj, oj, den rösten accepterade de inte. De sa: ”Du gör Dig till Gud, jämlik med Gud.”

Han sa: ”Jag är Guds Son.”

²¹¹ ”Oj, oj, hur skulle Gud kunna ha en Son? Förstår Ni? Det vare fjärran från Gud, att ha en Son!”

²¹² Men, ser Ni, de trodde på tecknet, de sjuka kunde bli helade och å, det där var underbart, det var helt enkelt flott. Men då det blev fråga om rösten, ville de inte tro på rösten. Vad gjorde de? De stängde ut Honom.

²¹³ Och vet Ni vad? Bibeln säger oss, i Uppenbarelsebokens 3:e kapitel, vid Laodiceas församlingstidsålder, att Han skulle råka ut för samma sak. Han var utanför församlingen. Det är det uppenbarade Ordet. Han var det uppenbarade Ordet. Han är fortfarande det uppenbarade Ordet.

214 Om man kan tro på Sodoms tecken, i Lukas, om man kan tro på det, varför då inte acceptera Rösten i Malaki 4? Förstår Du, varför man inte, man? Det kan bekräftas. Enda sättet det kan göras på är. . . Tecknet kan bevisas, men man måste acceptera Rösten.

215 Moses hade fått fullmakt att gå ner, i det naturliga, och få ett andligt tecken och kalla folket tillbaka till fädernas löfte.

216 Malaki 4 är till för att vända folket "Tillbaka till fädernas tro." Å, kom tillbaka, å, blinda och utspridda, till Ert eget!

217 I avslutningen ska jag säga det här, den här sista kommentaren. Profeten sa: "Det ska bli ljust vid aftontiden." Titta, han sa: "Det skulle bli en dag, som inte kunde kallas varken dag eller natt." Lyssna nu! Jag håller på att avsluta. "Det ska bli en dag. . ." Låt det här sjunka in djupt och må Gud placera det i vartenda hjärta i den här församlingen ikväll, i den här hörsalen! Profeten sa: "Det skulle bli en dag, som inte kunde kallas varken dag eller natt, liksom en dyster, regnig, dimmig dag. Men", sa han, "vid aftontiden skulle det bli ljust."

218 Kom nu ihåg, att solen alltid går upp i öster och går mot väster. Civilisationen har följt med solen. Det vet Ni. Och lägg märke till, att samma sol, som går upp i öster, är samma sol, som går ner i väster. Civilisationen har nu följt exakt samma rutt som solen, tills öst och väst nu har mötts. Vi är på västkusten. Öst och väst.

219 Och kom ihåg, Evangeliet har gått samma väg. Det uppstod i Östern, Jesu Kristi tillkommelse, S-o-n-e-n, inte s-o-l-e-n. S-o-n-e-n, Guds Son, uppstod i Östern för Österns människor.

220 Och nu har det varit en tid, då människorna har gått in i församlingar, skapat trossamfund, bara ljus nog för att se: "Tja, vi ska ha en kyrka. Vi ska bygga *det här*. Vi ska bygga en skola. Vi ska bygga ett sjukhus. Vi ska utbilda. Vi ska ha en predikantskola." De har haft tillräckligt med ljus för att göra det där.

221 Men kom ihåg, att Bibeln sa, Herrens profet i Bibeln, som är SÅ SÄGER HERREN: "Samma sol, som sken i Östern, ska skina igen i Västerlandet, vid aftontiden. Det ska bli ljust vid aftontiden."

222 Vad skulle Han göra? Exakt det, som Han sa i Lukas 17:e kapitel. "Vid ändens tid, då Människosonen uppenbaras på samma sätt, som då Han var i Östern, samma Son, som skiner, samma Kraft, samma Helige Ande, Densamme, som gör samma sak. Det ska bli ljust vid aftontiden."

223 Samma sol, som har gått, samma S-o-n har gått, kom ner genom Östern, från Paulus, hoppade över till Tyskland på Martin Luther, hoppade igen på Sitt nästa drag. Och gick

därifrån till England, till John Wesley, hoppade över Atlanten till Förenta Nationerna, till pingstvännerna. Och nu har pingstvännerna krympt ihop sig och vi är på kusten.

²²⁴ Varenda en av dem bildade samfund, precis som de gjorde i begynnelsen, skapade organisationer, som Gud förbannade. Pingstvännerna och allesammans gjorde så.

²²⁵ Men Han sa: "Det ska bli ljusst vid aftontiden. Det ska uppstå ett tecken vid aftontiden." Missa det inte, vänner! Missa det inte! Nu skulle samma Son ge samma Ljus. Samma s-o-l ger samma s-o-l-ljus. Samma S-o-n ger samma S-o-n-ljus.

²²⁶ Nu är det inte jag, som säger det där. Alla här, som vet, att Bibeln säger det där, räck upp Era händer! [Församlingen säger: "Amen." – Red.] Det är exakt rätt.

²²⁷ Nu kan Du, det beror på Dig. Tro att Guds Son, Jesus Kristus, har, inte är död! Han lever. Han är i ödmjukhet, ödmjuk. Han har alltid bott så. Vägen upp är nedåt. Ödmjuka Er, kom bort ifrån era formella idéer och tro på Herren Jesus! Se på tecknet, tro sedan på Rösten! Vänd tillbaka, å kringspridda, till Ert eget!

Låt oss böja våra huvuden!

²²⁸ "Och om de inte tror på det första tecknets Röst, i handen, liksom det var med Moses, så gör det andra tecknet! Sedan, om de inte tror på det tecknet, ta då vatten (vatten representerar liv), som är i havet eller sjön, håll ut det på marken, det kommer att bli blod."

²²⁹ Himmelske Fader, det är verkligen sent nu, men Du lovade, att det skulle bli Ljust om aftonen. Låt vårt Evangeliums Röst sjunka djupt in i människornas hjärtan, då de mediterar över Det och studerar Det med hjälp av Ordet!

²³⁰ Välsigna den här gruppen, Herre! Välsigna de här människorna! Möt dem här de sitter, hungriga, fattiga barn, som har sparkats runt och pressats hit och dit, och *detta*, då de vet, att Satan gjorde det där bara för att göra dem blinda för Det, då Det kom dit. Må de i kväll, enhälligt, tro på Jesus Kristus, tro på Hans löfte, att Han har stått upp från de döda.

²³¹ Du sa: "Vid den tid, då de inte väntar sig det, då ska Människosonen komma."

²³² Just då församlingen har det, är värd mer pengar, bygger för miljoner dollars i byggnader. De skulle ha det bättre, Fader, tror jag, om de stod vid hörnet och slog på en – en tamburin, med en hatt i handen, den gamla trumman i hörnet liksom Frälsningsarmén, än det skulle vara att sitta i dessa stora bårhus i kväll och försöka att forma sig efter världen och "Ha en gudaktighetens form och förneka dess Kraft."

²³³ Ge oss, Herre, i kväll, en gång till, Herre! Som Simson ropade: "En gång till, Herre, en gång till!" Låt det bli känt, att

Du är Kristus, Guds Son, den samme igår, idag och i evighet! Och identifiera Dig mitt ibland oss, så att de kan se tecknet, kanske kommer de att tro på Rösten! Om detta ber jag i Jesu Kristi Namn. Amen.

²³⁴ Vi ska inbjuda till en bönekö, riktigt kvickt. Jag har sett, att det faktiskt är tid att vi borde avsluta nu. Men låt oss ha en bönekö, bara en liten bönekö, sedan ska vi börja i morgon.

²³⁵ Han delade ut bönekort idag. Därför delar vi ut kort varje dag, så att var och en kan få en möjlighet att komma, en ovanlig tid. Att komma upp i bönekön, det helar Dig inte. Vem som helst vet, att i vartenda möte är det flera, som blir helade där ute än som blir helade här uppe, ser Ni, alltid. Den Helige Ande är precis lika allestädes närvarande. Han försöker bara finna troende, som Han kan nå, det är alltsammans.

²³⁶ Gav ut bönekort P, som i Paul. Låt oss, var var vi . . . Nåja, börja med ett! Ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, låt dem ställa upp sig *här* borta, om Ni vill! Deras bönekort P, som i Paul, ett till tio, ställ upp Er här borta på *den här* sidan, om Ni kan stå upp. Om Ni inte kan, ska vi få någon att hjälpa Er. Tio. Ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta . . . All right, två till. Åtta, nio, tio, all right. Tio till femton, tio till femton, det är fem till. Femton till tjugo, stå upp, så jag kan se, om Ni kommer upp! P, femton till tjugo. Tjugo till tjugofem. Låt oss se nu, var Ni än är! Nu ska resten av åhörarna vara riktigt vördnadsfulla, bara några minuter. Det där skulle vara bönekort P, ett till tjugofem. Eller hur? Tjugofem, ett till tjugofem.

²³⁷ Alla andra, var nu riktigt vördnadsfulla! Ge Gud så pass respekt, ge det till Budskapet! Ni är skyldiga Gud att avvakta en minut och tänka efter.

²³⁸ Nu tror jag de håller på att få människorna i ordning. De som inte . . . Om de har ett bönekort och de inte allesammans har ställt upp, kommer de att ta reda på det. De kommer att tala om det för mig om några minuter och sedan kommer de . . . Då får vi se, om kanske någon döv eller någon inte kan.

²³⁹ Jag vet inte var de finns någonstans, vänner, de där bönekorten. Pojken kommer ner här . . . [Broder Branham frågar någon på plattformen: "Vem delade ut dem? Var det Du eller Billy? Billy?" – Red.] Då han kommer ner och blandar de där korten i Er åsyn, sedan ger Dig ett bönekort. Kommer raka vägen ner, säger till Er alla att sitta ner, ger Dig ett bönekort. Förstår Ni? Jag vet inte var de är någonstans. Jag har försökt få upp det här barnet hit, ser Ni. Och andra, vet jag ingenting om, jag – jag har inget sätt att få veta det. Jag antar, att Gud bara ordnar det, så där som Han vill ha det ordnat.

²⁴⁰ Resten av Er nu, som nu inte har något bönekort. Räck upp Din hand, säg: "Jag har inget bönekort men jag är sjuk." Räck upp Din hand, var som helst i byggnaden! Jag bryr mig inte

om var Du är, räck upp Din. . . Nåja, det är inte alltför många människor här då, nu. Tja, av det att döma kommer det inte att ta så lång tid att be bönekön nu i morgon. Det är ungefär tjugo här inne, som är sjuka förutom de, som står här.

²⁴¹ Det där är bra. Jag är glad att se, att Ni tar emot det så där. Ni hade mera tro än jag trodde att Ni hade, kanske. Förstår Ni? Förstår Ni? Om Du tog emot Din helbrägdagörelse och kastade bort Ditt kort, Gud välsigne Dig! Det är riktig, äkta tro. Ingen lade händerna på Dig, Du lade händerna på Kristus.

²⁴² Ni här i kväll nu, som inte kommer att vara i bönekön, tro på den här berättelsen! Liksom kvinnan, som berörde kanten av Hans klädnad och Han vände Sig om och märkte, att hon rörde vid Honom, hur många kommer ihåg den berättelsen? Visst gör Ni det.

²⁴³ Tror Ni nu, att Han, Bibeln säger i Hebreerbrevet 4 att: "Han är Översteprästen, just nu, som kan bli rörd av att känna våra krämpor"? [Församlingen säger: "Amen." — Red.] Nå, om Han är den samme igår, idag och i evighet, skulle Han då inte handla på samma sätt? ["Amen."] Har Han inte gjort det kväll efter kväll här? ["Amen."] Hur många har varit i andra möten och sett Honom göra det? Bara stå upp! ["Amen."] Visst. Förstår Ni? Runt hela världen! Han vet, Han vet allting om Dig.

²⁴⁴ Se nu, vad jag försöker göra! Hur många förstår, vad jag vill att Ni ska göra? Förstår Ni? Jag vill att Ni, utan att någon lägger några händer på Er, vill jag att Ni, som en äkta Guds trosartikel, säger: "Jesus Kristus, jag tror på Dig. Jag tar emot Dig som min Helbrägdagörare nu. Jag tar emot Dig som min Frälsare nu. Jag tror det av hela mitt hjärta, verket är gjort." Håll sedan det löftet, håll Din bekännelse och vandra framåt med den! Titta, vad som sker! Förstår Ni? Titta, vad som sker! Förstår Ni? Nu är det det jag försöker få Er att göra, det verkliga sättet det är meningen att vi ska tro.

²⁴⁵ Vad sa Du? [Någon säger: "Fyra och nitton." — Red.] Nummer fyra, bönekort nummer fyra och nummer nitton fattas. Bönekort fyra. Titta på någon! Titta på Era grannars kort! Bönekort nummer fyra och nummer nitton. All right, bara ett ögonblick, vänta! Ser Ni, om jag inte ropar upp honom, då får jag höra av det, ser Ni. Vad sa? Vad sa? ["Fyra."] Har Du fyran? Hur är det med mitt. . . Ingen nitton än. Vad sa? ["Plus fyra."] Bönekort nummer fyra är inte inne än, eller nitton. Om någon har de där korten, om Ni skulle vilja komma in i kön. Eller titta, ser Ni, det kan. . . har någon. . . Har den där lilla babyn ett kort? Kontrollera, är inte. . . Det där är inte numret. Har *den här* damen ett kort, i den här rullstolen? Kontrollera hennes nummer! Är det där — är det där hennes nummer? En dam på en bår, va? De har det. De, alla är inne nu. OK. All right. Ni, som nu har ett bönekort, behåll dem! Vi ska hjälpa Er nu, genom Guds nåd.

246 Nu vänner, eftersom det här är sista kvällen vi ska ha, i morgon är söndag eftermiddag, så låt oss stilla oss. Ta nu bara varenda otro Du har och varenda — varenda orimlig tanke och lägg ner den på golvet och sätt foten på den, liksom. Säg: ”Herre Jesus, jag ska tro på Dig.” Hur många vill göra det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Red.] Tack ska Ni ha! Gud välsigne Er!

247 Nu ska ingen gå härifrån. Sitt riktigt stilla och tro! Titta hitåt och se nu!

248 Guds identifiering har alltid varit att veta, att kunna förutse det, som har varit, hur det där är eller vad, som ska komma. Vi vet det. Det var så profeterna kändes igen. Det var så Jesus kändes igen som Messias. Och Han är samme Messias idag, som Han var då, bara utan kroppslig kropp här på jorden. Han sände Sin Ande tillbaka för att använda Din kropp, min kropp. Nu kanske inte Ni kan göra det här. Vi vet att i Skriften är det en enda i en generation. Men, ser Ni, men ändå kan Ni tro på det och Ni har andra saker, som Ni kan göra, varenda en.

249 Tänk om mitt finger beslutar sig för att, eftersom det inte är mitt öga, kommer det inte att vara mitt finger längre! Tänk om den här armen säger: ”Jag ska inte sträcka mig upp längre, för om jag inte är ett öga eller ett öra, tänker jag inte vara arm.”! Å, det skulle lamslå hela min kropp.

Var Du vad Gud sätter Dig till att vara!

250 Hur många gånger har jag inte beundrat Oral Roberts, Billy Graham, Tommy Osborn!

251 En del av de där männen går in där och säger: ”Ära vare Gud! Tro det!” Bulldoggstro. Går därifrån, går ut därifrån precis så friska de kan vara.

252 Billy Graham står med ett budskap och talar till folket några minuter, säger: ”Fatta Ditt beslut, kom till altaret!” Bara står där, gör aldrig en rörelse till.

Han sa: ”Så varför gör Du så, Billy?”

253 Han sa: ”Mitt budskap gick ut. Det kom från Gud.” Det är riktigt.

254 Han är i den där Sodoms-församlingen, precis exakt som det ska vara. Hans namn slutar på h-a-m från Abraham, sex bokstäver. Abraham var sju. Ser Ni den där församlingens budbärare där nere i Babylon? Visst! Det finns inte en enda man i landet, som har ett sådant grepp om det där budskapet om omvändelse som Billy Graham. Han står där. Går därifrån och går och äter en T-benstek och går och lägger sig, dricker mjölk smaksatt med malt. Det är all right.

255 Och då måste man stå och strida med onda andar! En gång på Long Beach, broder Jack och jag . . . Din far stod där.

256 Och där stod herr Fuller, Charles Fuller, en fin broder, som stod där och predikade. Omkring två eller tre tusen människor där inne den eftermiddagen. Vi satt och lyssnade på hans möte. Jag hade hyrt hörsalen efter honom. Och han stod där och höll ett fint tal. Och sa: "Någon här, som ville ta emot Kristus?" Två eller tre kom fram för att få sina små barn välsignade. En kvinna sa, att hon ville ta emot det. En av diakonerna kom fram och bad en liten bön, gick tillbaka och satte sig ner. Skakade hand, vände sig om och gick ut. Där var hans intellektuella, finklädde människogrupp, som gick ut därifrån.

257 Här kom min in, tvångströjor, rullstolar, blindas, lama, halta, lemlästade. Då ens tro möter någonting sådant!

258 Hör nu, vad har jag påstått, att Kristus är? Och nu sitter otroende runt omkring och önskar hitta en svag punkt, ser Ni, försöker bara hitta en enda svag punkt.

259 Kom ihåg, för inte så länge sedan här i Toronto stod vi där och predikade och bad för de sjuka. Jag kände hela tiden en besynnerlig ande, den satt borta till vänster om mig. Jag fortsatte att vara vaksam på den. Det satt en man där, några hade lejt honom att komma in dit för att hypnotisera mig. Han brukade resa runt till arméförläggningar och få soldater att stå på händerna och skälla som hundar osv., hypnos. Jag kände den där onde anden. Jag visste inte var den kom ifrån. Jag fortsatte att vara vaksam. Jag såg den där mörka skuggan. Jag väntade bara några minuter. Jag sa: "Du Satans barn, varför har djävulen förblindat Ditt sinne för någonting sådant? För att Du har kommit för att besegra Gud, utmana Guds Ande, kommer de att bära Dig ut härifrån." Han förlamades precis där i sin stol och är fortfarande förlamad. Förstår Ni?

260 Vi leker inte församling. Hur många har varit på möten och sett liknande saker ske, Ni vet saker, som händer? Visst! Det är riktigt. Kom ihåg, var – var vördnadsfulla!

Här är nu, antar jag, den första personen. Är det riktigt?

261 Nu, förstår Ni, har jag predikat, talat om för Er exakt vad, som skulle hända i den här tiden. Nu är det där ett tecken, om det sker. Det är vad tecknet var, tro sedan på Rösten, som följer tecknet! Förstår Ni?

262 Här är nu en kvinna. Exakt, till Er nytillkomna, det här är Johannes 4, där vår Herre Jesus mötte en kvinna vid brunnen. De hade aldrig träffats förr i sitt liv och han talade om för kvinnan, vad det var för fel med henne. Och hon kände igen, att det där var Messias. Känner Ni igen berättelsen? Här är det igen, en man och en kvinna möts. Nu är hon inte den kvinnan och jag är inte den Mannen, men det är fortfarande samme Gud. Förstår Ni? Nu sa Jesus: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra." Johannes 14:12.

263 Nu, damen, känner jag inte Dig, har inte någon som helst aning om varför Du står där. Det kan vara svårigheter i hemmet. Det kanske är för någon annans räkning. Kanske Du är sjuk. Kanske det är . . . Kanske Du står där och bara låtsas någonting. Om det är så, ta bara reda på vad, som sker! Förstår Du? Kanske spelar Du någonting. Vad det än är . . . Du kan vara en äkta troende. Det där vet jag inte, men det gör Gud. Men Du kommer att veta, om Han sa Dig sanningen eller inte, eller hur? Om det är sanningen, kommer Du att veta det.

264 Ser Ni nu, det där är vad ens tro är tvungen till. Vad skulle Du tycka om att komma hit? Om nu någon tror, att det är fel, så kom hit och ta den här patienten, kom hit och ta resten av dem! Så om Du inte vill göra det, så fördöm inte mig! Förstår Ni?

265 Titta nu här, syster, bara en minut! Nu har jag ingen aning, ingenting om Dig. Du är bara en kvinna, som står där.

266 Om nu Herren Jesus Kristus, Guds Son, som jag har bevisat genom Bibeln, lovade att Han skulle komma tillbaka i den yttersta tiden och uppenbara Sig i Sin Andes fullhet.

267 Precis som Församlingen kommer upp, liksom den kommer från en mänsklig varelse, hela vägen upp från fötterna, kommer upp till länderna, upp till huvudet, och huvudet är kroppens krona. Och Kroppen har kommit upp, ända från den första Församlingen, kommit raka vägen upp i det här, i reformationerna, har kommit upp tills nu. Den har kommit genom rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop. Nu är det Huvudet (Kristus), som kommer till Kroppen, Kristi Kropp. Han är den ende, som vet. Min hand vet inte hur den ska göra, bara mitt huvud. Men Han är den ende som vet, det är orsaken till att Han är Ordet.

268 Jag är inte Ordet. Jag är en människa. Men, ser Ni, Han använder den här kroppen. För Han dog för att helga den här kroppen, så att Han skulle kunna använda den och ge den en gåva. Precis som att växla ur den, sedan tar Den Helige Ande över.

269 Så om Han kommer att beskriva eller tala om för Dig vad Du har gjort, varför Du är här eller någonting om Dig, kommer Du att tro det. Och kommer åhörarna att tro det samma? [Församlingen säger: "Amen." – Red.] Må Herren Gud ge oss det!

270 Nu tar jag varenda ande här inne under min kontroll, till Guds ära. Sitt nu stilla! Gå inte omkring!

271 Titta hit, bara ett ögonblick! "Se på mig!", som Petrus och Johannes sa, passerade genom porten. Med andra ord, ge akt på vad jag säger! Förstår Ni?

Jesus gav kvinnan några frågor. "Ge mig att dricka!"

272 Ser Ni, jag har predikat, samma sak. Fadern sände mig hit upp till — till Baton Rouge. Jag är här.

273 Fadern sa, att Han måste gå genom Samarien. Han satt där. En kvinna var den första, som kom fram till Honom. Han gjorde det där enda tecknet med den där kvinnan och hela staden gjorde bättring. Vilken skillnad det. . .

274 Man tänker, om Han skulle göra samma sak ikväll, Tror Ni hela Baton Rouge skulle göra bättring? Jag tvivlar på det, gör inte Ni? Det gör jag förvisso. Men vi är i den yttersta tiden, då det onda är ondare än man någonsin känt till.

275 Ditt tillstånd, nu. Du är här för att få förbön. Exakt rätt. Och Du lider av ett halsbesvär. Om det är riktigt, så räck upp Din hand! Inte bara det, men det är någon, som Du ber för. Det är ett barn och det där barnet har ett halsbesvär. Och det är besväret med barnets hals, det är svulster i halsen. Tror Du, att Gud ska hela honom också? Den där näsduken, som är i Din hand, som Du har räckt upp till Gud, som ett vittne. Tvivla inte på det nu! Gå och lägg näsduken på barnet! Tvivla inte, av hela Ditt hjärta! Gud kommer att hela Er båda och göra Er bra. [Systemen säger: "Pris ske Honom! Halleluja!" — Red.] Kan Du göra det? ["Jesus, tack Jesus!"] Gå då och Herren vare med Dig! ["Ära vare Gud! Halleluja!"]

God dag! Vi är också främlingar.

276 Tror Ni? [Församlingen säger: "Amen. — Red."] Det där är tecknet. Nu är Rösten: "Vänd tillbaka till Ordet!"

277 Känner Dig inte, det gör Han. Om Han kommer att säga mig någonting om Dig, kommer Du då att tro, att det här Ordet, som jag har sagt, kommer att bli bekräftat? Det är — det är bekräftelsen på Det. Förstår Ni? Jag sa, att Han gjorde det, det är att profetera. Om nu profetian går i uppfyllelse, då sa Han: "Hör på den!"

278 Du har ett extremt nervositetstillstånd, som Du lider av, nervositet. Och Du har en tumör och tumören är på Ditt ben. Det är rätt, eller hur? [Systemen säger: "Ja." — Red.] Tror Du nu? ["Ja, min herre."] Fortsätt då Din väg och tro! Och så, som Du har trott, ska det vara för Dig.

279 God dag! Jag känner inte Dig, men Gud känner Dig verkligen. Tror Du, att Gud kan säga mig Dina besvär? Se på mig! Du har bekymmer. Men Du står faktiskt här för någon annan och det är en, som uppfostrades tillsammans med Dig. Det är en syster. Det är riktigt. Tror Du nu, att Gud kan tala om för mig vad det är för fel med denna Din syster? Vill Du ta emot det? Hon har hjärtbesvär. Det är riktigt. Tror Du, att hon kommer att bli helad nu? Ske Dig då enligt Din tro!

280 Kom, damen! God dag! Om Gud kan säga mig vad Du har för bekymmer, eller vad Du har gjort eller någonting, kommer det att få Dig att tro? Du vet, att jag är. . . Jag — jag — jag känner Dig inte. Det skulle vara karaktäristiskt för Honom att

identifiera Sig i mig enligt det Ord, som Han lovade. [Systemen säger: "Jag kommer bara att tro det." – Red.] Tror Du det? ["Ja. Amen."]

²⁸¹ Du är ännu en, Du har besvär, som en kvinna i Din ålder vanligen har, men Din huvudsakliga omtanke är om någon annan. Din längtan efter Gud, Du söker Gud, inte för Din egen skull utan för någon annan, det är en man. Det är Din man. Och han har hjärtbesvär. Tror Du, att han kommer att. . . Gud ska hela honom? Gå, tro det! Och så, som Du har trott, så ska det ske Dig.

²⁸² Allt predikandet nu, ser Ni, den där timmen, som jag höll på att predika. Det, det där, vad det än var, tre eller fyra människor har gått förbi, nu kan jag knappt stå här. Förstår Ni? Ser Ni, precis hela skaran ser mjölkaktig ut runt omkring här inne. Förstår Ni? Jesus sa: "Kraft gick ut från mig." Och om en enda kvinna, som rörde vid Hans klädnad, drog ut kraft ur Honom, och Han var Guds Son. Hur ska det då vara med mig, en syndare frälst genom Hans nåd?

²⁸³ Han sa: "De saker jag gör, ska Ni också göra. *Mera* än detta ska Ni göra." Jag vet, att King James säger "större". Men om Du vill ta den ursprungliga översättningen, säger den: "*Mera* än detta ska Ni göra." Ingen skulle kunna göra något större. Han uppväckte döda och Han stoppade naturen och gjorde allting. Men Han sa: "*Mera* än detta ska Ni göra, för jag går till Fadern."

²⁸⁴ "Världen kommer inte att se mig, men Ni kommer att se mig, för jag. . ." Titta, "Jag". Jag — jag är ett personligt pronomen. "Jag ska vara med Er, till och med i Er." Så det är inte mannen. Det är Kristus.

²⁸⁵ Jag säger det där, liksom ruskar om mig litet grand, liksom kommer tillbaka till mig själv. Man kommer bort till den grad efter en stund. . . Det är inte då man är *där* uppe eller *här* nere, det är mellan. Hur många förstår det där? Jag vet, att Ni — Ni tror Ni förstår. Det gör jag också.

²⁸⁶ Har Ni någonsin vetat, att poeter och profeter alltid är neurotiker? Hur många vet det?

²⁸⁷ Hur många har läst om William Cowper, den store engelske poeten? Skrev, som Ni vet: "Det finns en källa, fylld med blod erhållet från Emanuels ådror." Hörde Ni, vad som hände med honom efter att han hade skrivit den sången? Jag stod vid hans grav för inte så länge sedan. Han försökte begå självmord och drunknade i floden.

²⁸⁸ Hur många har någon gång hört om Stephen Foster, som gav Amerika dess bästa folksånger? Han hade det i huvudet men inte hjärtat. Varenda gång inspirationen träffade honom, skrev han sången. Sedan, då inspirationen lämnade honom,

visste han inte vad han skulle göra med sig själv och han gick vilse. Han — han — han hade varit på fyllan. Och till sist, då han började komma ut ur den där inspirationen, ropade han på en tjänare och tog en rakkniv och begick självmord. Det är riktigt.

²⁸⁹ Se på profeten Elia! Han gick dit upp och bjöd eld komma från himlen, bjöd regnet komma från himlen på den första dagen och stängde himlarna och gjorde allt det där. Sedan, då inspirationen lämnade honom, gick han ut i öknen och ville dö. Och Gud fann honom, fyrtio dagar senare, gömd i grottan. Är det där riktigt?

²⁹⁰ Titta på profeten Jona! Sedan han hade gett sitt budskap, gick han upp och satte sig ner på kullen, bad Gud att låta honom dö. Mm. "Låt Din tjänare gå hädan i frid!"

²⁹¹ Folk kan inte förstå det. Nej, nej, Ni gör inte det. Inte heller kan jag eller någon annan människa förklara det. Man kan inte förklara Gud. Vetenskaplig forskning kan inte lära känna Gud. Gud lär man känna genom tro. Vi tror på Honom. Hur kan man förklara det? Hur skulle det då kunna vara tro längre? Vi lär känna Gud genom tron.

²⁹² Församlingen kommer aldrig att förstå det arbete och påfrestning och slit och prövning, som provas för att ge Det, Budskapet. Han gör det. Min belöning kommer inte från människor.

²⁹³ Se här, damen! Ja, kvickt! Den där kvinnan är i dödens skugga. Gud kommer inte till kvinnan direkt, jag kan se. . . Ser Ni inte det där svarta, som hänger omkring henne? Hon kommer att dö, lika säkert som världen. Här för inte så länge sedan tog de bilden av någonting sådant, och jag har den hemma. Hon har en mörk skugga, som hänger nära henne. Hon är i dödens skugga.

²⁹⁴ Den lilla damen har haft en operation. Och i den här operationen opererade de för cancer. Och nu har hon besvär, alla sorters, nåväl, komplikationer bara. En sak, Du är så svag, att Du inte kan stå upp. En sak till, att från blåsan kommer det ut var. Bara så att Du skulle förstå, att jag inte bara säger någonting. Förstår Du? Det är riktigt. Men, damen, doktorn försökte. Jag ger honom erkännande för det. Men han var ett botemedel, men Gud är helbrägdagörelsen. Du kommer att dö så där. Han gjorde allt han kunde göra. Tror Du? [Systemen säger: "Ja." — Red.] Kom hit, bara en minut!

²⁹⁵ Med den fullmakt, som har getts mig av Gud Allsmäktig, betygad för mig av en Ängel, vilken är här nu i form av en Eldstod, fördömer jag denna demon, som håller på att ta den här kvinnans liv. I Jesu Kristi Namn. Amen.

Gå, tro nu! Med allt, som finns i Dig, tro!

296 Du har ett besvär, som dödar flera människor än någonting annat, hjärtbesvär. De påstår, att det är sjukdom nummer ett, men det är det inte, min herre. Synd är trossjukdom nummer ett. Tror Du, att Han kan hela det där hjärtat och göra Dig frisk? [Brodern säger: "Jag vet, att Han kan." — Red.] Gå då, tro på det! Gud välsigne Dig!

297 Tror Du, att Gud kan hela Din rygg och göra Dig frisk? Tror Du det av hela Ditt hjärta? Gå, tro det, syster. Ge akt på, vad som sker med Dig, Du kommer att bli bättre.

298 Gikt och hjärtbesvär. Men tror Du, att Gud kan göra Dig frisk? [Systemen säger: "Det gör jag." — Red.] Av hela Ditt hjärta? ["Ja, min herre."] Vill Du ta emot det? ["Ja, min herre."] Som Du har trott, på det sättet kommer det att vara för Dig. Gå nu, tro på det av hela Ditt hjärta, så kommer Gud att göra Dig frisk.

299 Även Du har ett ryggbesvär. Tror Du, att Jesus Kristus kan göra Dig frisk? [Systemen säger: "Ja, min herre." — Red.] Gå nu, tro det av hela Ditt hjärta. Jag kan inte hela Dig, ser Du.

300 Prostata, nervositet och Du har gikt också. Tror Du, att Gud kan göra Dig frisk, hela Dig? Tar Du emot det? Gå och tro på det, då.

301 Håller Dig vaken många gånger, hostar. Men Gud helar astma. Tror Du på det? [Brodern säger: "Ja, min herre." — Red.] Tror Du, att Han gör Dig frisk nu? ["Ja, min herre."] Gud välsigne Dig! Tack för Din tro!

302 Tänk om jag inte ens skulle säga ett ord till Dig, bara lägga mina händer på Dig, skulle Du tro? [Brodern säger: "Ja." — Red.] Kom hit, jag lägger mina händer på Dig i Jesu Kristi Namn och må gikten lämna Dig! Den försvinner.

303 Kom! Kom, syster! Tror Du? [Systemen säger: "Ja, min herre. Jag har blivit helad av Herren förr." — Red.] Nåväl, det är underbart. ["Halleluja!"] Gå då och ät Din kvällsmat, då så kommer Din mage att vara all right. ["Halleluja! Halleluja! Halleluja!"]

304 En massa ryggbesvär, det har plågat Dig länge. Gå och tro, att Du är. . . Gå och tro, att Du kommer att bli all right, så kommer Gud att göra det för Dig. [Brodern säger: "Det har Gud. Amen." — Red.] Amen. Så var det med det. ["Prisad vare Gud."] Herren välsigne Dig, broder! Amen.

305 Diabetes är ingen sak för Gud att hela. Han kan göra dem friska. Tror Du på det? [Systemen säger: "Det gör jag." — Red.] All right. Ta emot det och gå, tro på Honom nu av hela Ditt hjärta!

306 Du har det också, i Ditt blod. Tror Du, att Gud kommer att göra Dig frisk? Gå, tro det av hela Ditt hjärta och var frisk!

307 Tror Du, att Han helade Dig då, när det där träffade Dig? Det gjorde Han.

308 Kvinnosjukdom. Hjärtbesvär. Tror Du det? [Systemen säger: "Tror det." — Red.] Gå, var — var helad i Jesu Namn.

309 Tror Du, att Gud kommer att göra Din rygg frisk, att Dina njuror kommer att bli . . . Välsigne Dig! Fortsätt bara!

Jag helar inte. Jag kan inte hela. Jag är ingen helbrädda-görare.

310 Vad tänkte Du, då han talade om sin rygg, tror Du, att Din blev bra också? All right, gå bara och tro det, då . . . Gå bara och tro det av hela Ditt hjärta!

311 Din också, tror Du, att Gud gör Dig frisk? Gå, tro det av hela Ditt hjärta! Gud kommer att ge det om Du . . . Men, Du måste tro det.

312 Tror Du, att Gud kommer att göra Dig frisk också? [Systemern säger: "Pris ske Gud! Det gör jag förvisso." — Red.] All right. Gud välsigne Dig! Gå bara vidare och tro av hela Ditt hjärta!

313 Kom, min herre! En gammal vit droppe, som droppar ner. Diagnosen på det skulle visa på diabetes. [Brodern säger: "Diabetes." — Red.] Tror Du, att Han kommer att göra Dig frisk? Låt oss gå till Golgata och få en transfusion nu! Må han bli helad genom tro i Jesu Kristi Namn! Amen. Gud välsigne Dig, broder! Tro av hela Ditt hjärta! Tror Du? ["Exakt sant."]

314 Hur är det med en del av Er bland åhörarna nu? Tror Ni av hela hjärtat, att Jesus Kristus är den samme igår, idag och i evighet? Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Red.]

315 Hur är det borta i *den här* avdelningen? Den lilla damen, som sitter och tittar rakt på mig där, som lider av en kvinnosjukdom, tror Du att Gud kommer att göra dig frisk? Just en liten blå kapp på Dig. All right. Tro nu, Jesus Kristus gör Dig frisk. Det är bara så enkelt.

316 Damen, som sitter rakt bakom Dig, svart hår. Hon sa: "Tack, Herre!" Någonting träffade henne. Hon visste inte, vad det var. Besväret med blåsan lämnade Dig just där Du sitter, rakt bakom damen, som blev helad just då. Om Du tror av hela Ditt hjärta, damen. Gör Du? All right, räck upp Din hand om Du vill ta emot det! Gud gör Dig frisk.

Hur är det här neröver, någon *här* inne?

317 Där bak bland åhörarna, riktigt vördnadsfullt nu! Rör Er inte! Ser Ni, de här sjukdomarna går från den ene till den andre.

318 Hur är det med Dig, min herre? Den här gamle mannen, som sitter här i den här stolen. Tror Du? Tror Du, att Gud kan hela Dig? Gikt, och Du har luftrörskatarr. Tror Du, att Gud kan göra det där bra? Gör Du? All right, Du kan få det, som Du bad om. "Om Du kan tro."

319 Vad tror Du, damen, som sitter bredvid honom? Tror Du också? Tror Du? Tror Du, att Gud kan tala om för mig, vad Ditt besvär är? Du är långt bort ifrån mig. Tro bara på Honom nu! Tror Du, att jag sade Dig sanningen? Då kommer Ditt höga blodtryck att gå ner. Tror Du det?

320 Du räckte också upp Din hand. Du försökte uppmuntra henne. Tror Du, att Gud kan tala om för mig, vad som . . . Du har varit så hygglig och hjälpt henne, nu kommer Gud att vara hygglig och hjälpa Dig. Du har ett andligt problem, som bekymrar Dig. Om det är riktigt, vifta med handen *så här!* Det kommer att lägga sig till rätta nu. Han lägger det tillräta.

321 Hur många tror? Hur många av Er vill ta . . . som inte är kristna, har känslan av att Jesus Kristus är tillstädes här, som skulle vilja stå upp nu, säga: "Jesus, jag vill identifiera mig som en syndare, vill Du förlåta mig mina synder?" Stå upp på Era fötter! Gud välsigne Dig, min herre! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! Det där är . . . Gud välsigne Dig, Dig, Dig, Dig! Det här, Han ser Dig. Han antecknar Ditt namn, då Du gör det där.

322 Här borta på läktaren, stå upp och säg: "Herre Jesus, jag vill, jag vill bli identifierad. Jag vill ha barmhärtighet för min själ." Gud välsigne Dig, min herre! "Jag vill ha barmhärtighet, Herre Jesus."

323 Kan Du inte se, min vän, att det är Han, som är här? Gud välsigne Dig, unge man! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig, unga dam! Det där är det största Ni någonsin har gjort. Någon annan, nu, som inte har gjort det, stå upp, säg: "Jag vill bli identifierad, Herre Jesus. Jag identifierar mig i kväll."

324 "Den, som bekänner sin synd, ska få barmhärtighet. Den, som döljer sin synd, ska inte ha framgång."

325 Ska Du, i Hans Närhet? Gud välsigne Dig, damen! Jag vill . . . Gud välsigne Dig! Ja. Och Herren välsigne Dig! Gud välsigne Dig, min herre! Gud välsigne Dig, damen! Herren välsigne Dig!

326 Man säger: "Betyder det där någonting?" Det är skillnaden mellan död och liv.

327 Känner Ni igen Hans Närvaro här? Känner Ni igen det där? Uppfattar Ni det där? Ser Ni, Ni ser Den, Ni ser Den arbeta. Det där är Han. Det där är exakt, vad Han sa, att Han skulle göra. Tror Ni på det? [Församlingen säger: "Amen." – Red.]

328 Någon annan, som säger: "Jag vill identifiera mig som syndare, Herre. Förlåt Du mig mina synder nu!" Om Du redan står upp, så räck bara upp Din hand! Några av Er runt väggarna, räck . . . Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! Någon annan, som säger, uppe på läktaren där bak, som säger: "Jag vill identifiera mig, Herre Jesus. Jag ber om barmhärtighet i kväll i Din Gudomliga Närhet och tror att just den Gud, som kommer att döma mig, Hans Närvaro är här nu. Han vet, att Han talar till mitt hjärta och säger mig, att jag har fel. Jag ska stå upp och säga, att jag har fel. Jag bekänner mitt fel. Du fördömer mig i mitt hjärta." Det var orsaken till att jag stoppade bönekön. Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig!

329 Varför tror Ni jag stoppade det där? Jag stoppade det för att jag visste, att det där måste ske.

330 Det finns andra här nu, vill inte Ni stå upp? Stå upp och säg, att Någonting säger till Ditt hjärta, att Du har fel! Gud välsigne Dig, min herre! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! ”Jag har fel. Förlåt mig, Herre! Jag identifierar mig. Jag reser mig upp, Herre, i Din Närvaro. Jag vet, att Du är här. Jag. . . Du måste vara här. Du sa, att det här skulle vara det Du skulle göra. Nu, jag. . . Jag ser tecknet och jag vet, att det har förklarats för mig, att det där skulle vara den här tidens tecken. Jag hör rösten, som kallade till omvändelse. Här är jag, Herre. Jag tror på tecknet. Jag hör Rösten.”

331 Rösten, som talar till Dig nu! Vänd om, å kringsspridda! Vänd om, å vilsekomna stjärna! Vänd om, å Du, som har fördrivits! Vänd om i kväll!

332 Vill Du inte vända om? Stå bara upp och säg: ”Jag identifierar mig som en syndare, som ber om barmhärtighet.” Vill Du göra det, någon annan? Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig där uppe, min son! Om jag missar Er, kommer inte Han att göra det. Gud välsigne Dig, damen! Det där är mycket fint. Det där är mycket fint. Någon annan? Håll bara. . . Jag vill hålla på bara en minut längre, för jag känner fortfarande en liten börda här, ser Ni. Någon annan? Gud välsigne Dig, damen! Det är så, det ska göras. Så är det. Någon annan: ”Jag vill identifiera mig, bara resa mig upp och säga, att jag har fel. Jag ber om barmhärtighet”? Vill Du göra det? Riktigt kvickt, innan vi går vidare, res Dig upp och säg: ”Jag vill identifiera mig, Herre Jesus.” Gud välsigne Dig, unga dam!

333 Du vet, kanske innan Du kommer hem, men en gång kommer det att vara en kall dimma, som kommer emot Dig. Kanske kommer doktorn att komma en morgon och han kommer att känna efter pulsen på Din handled, ingenting annat kan göras. Då kommer Du att känna dödens kalla vågor flyta in i Ditt ansikte. Du kommer att minnas, vad Du har gjort.

334 Kom ihåg, de kan inte begrava Dig för djupt, de kan inte göra Dig någonting. Gud lovade: ”Jag ska låta Dig uppstå igen, på den yttersta dagen.” Titta! ”Den, som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har Evtigt Liv och ska inte komma till Domen utan har övergått från döden till Livet.” Radera ut det där, någon, om Du kan! Jesus Kristus sa det där. ”Den som tror, dvs. förstår mitt Ord och tror på Honom, som sände mig, har Evtigt Liv, ska aldrig komma in i Domen, fördömsen, utan har övergått från döden till Livet.” Därför att han har trott på Guds enfödde Son, som Gud har uppväckt för tvåtusen år sedan och som är levande här ikväll och visar Sin uppståndelses Egenskaper.

³³⁵ Skulle det finnas en till, som står upp, efter det där, en till, som säger: "Jag vill ta emot det. Jag vill ta emot Honom." Gud välsigne! Gud välsigne Dig! Det där är mycket fint, lilla dam. Det där är någonting modigt. Jag vill, att Ni ska lägga märke till det.

³³⁶ Jag såg en inbjudan till altaret här för någon tid sedan, folk kom fram och tuggade tuggummi, knuffade varandra i sidan.

³³⁷ Men lade Ni märke till allvaret i De där människornas ansikten? De där unga kvinnorna, till och med sedan jag fördömt dem ifråga om deras kortklippta hår, att ha makeup. Med den där makeupen på sig och kortklippt hår reste de sig upp i alla fall: "Jag är en syndare. Ha barmhärtighet med mig, Gud!" Det där är de där Fröna, som ligger där. Ljuset träffade det och de vet det. Gud välsigne Er!

Låt oss böja våra huvuden nu!

³³⁸ Jag vill, att varenda troende här, som står nära den där personen, som reste sig upp, lägger sina händer på den personen, (vill Ni det?), den som reste sig upp. De stod nära Dig. Om Du är en kristen, lägg då Din hand på systemn, brodern: "Jag har min hand på Dig nu. Jag ska be."

³³⁹ Himmelske Fader, det finns sådana här i kväll, som — som tror på Dig. "En del frön faller vid väggkanten," sa Du, "fåglarna kommer och samlar upp dem. Andra faller på stenig mark och törnen och tistlar. Men några kommer i god, fruktbar jord." Och Din Närvaro, som är här i kväll, har övertygat många här i kväll, att Du är Guds Son, att Du är levande för evigt. Och Du har lovat, att därför att Du lever, kan vi också få leva.

³⁴⁰ Herre Jesus, De reste sig upp och stod som ett vittne på att de trodde Dig. Nu, Herre, vet jag, att Du kommer att stå för dem på den Dagen. Bevilja oss det, Herre! Jag ger dem till Dig i Jesu Kristi Namn. Må de gå till någon god församling och bli döpta med kristet dop! Må de ansluta sig till någon god grupp av troende! Må de bli fyllda med Den Helige Ande! Må de bli Evangeliets troféer, juveler i Din krona på den Dagen! Och om jag aldrig ser dem igen på den här sidan denna stora Dag, må jag få se dem den Dagen, liksom i synen, då de säger: "Kommer Du inte ihåg mig? Det var i Baton Rouge, den där kvällen, som jag reste mig upp." Bevilja det, Fader! De är Dina genom Kristi Namn.

³⁴¹ Här är, ligger framför mig, en ask med näsdukar, små skor, stövlar, näsdukar och kläden och förkläden. Vi har fått lära oss, i Bibeln, att då de togs från Paulus' kropp, näsdukar och förkläden, for orena andar ut ur människorna. Nu vet vi, Fader, att vi inte är Paulus, men Du är fortfarande samme Gud, så jag ber, att Du ska ge oss samma resultat, så uppriktigt som den här generationen tror. De trodde aldrig på Paulus därför att han var Paulus. De trodde på Paulus därför att Du

identifierade Dig själv hos Paulus. Nu tror de samma sak i kväll, Herre, att Du har identifierats ibland oss i kväll. Och en dag, säger vi . . .

³⁴² En författare sa oss att: "Israel var på väg till det utlovade landet, och Röda Havet kom i vägen och skilde dem från det utlovade landet." Författaren sa att: "Gud tittade ner genom den där Eldstoden med arga ögon, då Den rörde Sig över Israel. Det åstadkom blindhet, mörker för den otroende och ljus för Israel. Och då det där Röda Havet kom i vägen, blev det skrämmt och det rullade tillbaka och Israel gick över till det utlovade landet på torra land."

³⁴³ Herre, Gud, titta ner i kväll genom Jesu Kristi, Din Sons, Blod! Då jag lägger mina händer på de här näsdukarna, då de läggs på de sjuka, må Den Helige Ande, Herre, se på den personen och må sjukdomen lämna den och må de gå över in i den goda hälsans och starkhetens land! Så att, som Bibeln säger: "Framför allt," att de önskade att vi skulle "blomstra i hälsa." Bevilja oss det, Herre! Jag sänder dem i Jesu Kristi Namn. Amen.

. . . mig vill jag följa,
Vart Han leder . . . (låt oss bara sjunga) . . .
vill följa,
Jag ska gå med Honom, (nu är Hans Närvaro
här, låt oss bara tillbe Honom i sången,
ljuvt), hela vägen.

³⁴⁴ Kan Ni sjunga det precis så här?

Vart Han leder mig vill jag följa,
Vart Han leder mig vill jag följa,
Vart Han leder mig vill jag följa,
Jag vill gå med Honom, (Räck upp händerna
nu, om Ni vill), med Honom hela vägen.

Låt oss stå upp nu, räck upp händerna igen!

. . . Honom genom trädgården,

³⁴⁵ Sjung i anden nu, allesammans! Ett riktigt skärande Budskap. Låt oss tillbe Honom i Hans Närvaro! Han tycker om att bli tillbedd.

. . . trädgården,
Jag vill gå med Honom genom trädgården,
Jag vill gå med Honom, med Honom hela
vägen.

³⁴⁶ Låt oss nu nynna den! "jag kan . . ." Då Ni nu gör det, vill jag att Ni ska skaka hand med någon och säga: "Gud välsigne Dig, pilgrim! Gud välsigne Dig, pilgrim! ", så där. Vi är ett med varandra. Metodister och baptister, presbyterianer, pingst-vänner, alla skakar hand med varandra. "Gud välsigne Dig, pilgrim!" Det är det vi är, pilgrimer.

... trädgården,

³⁴⁷ Gud välsigne Dig, pilgrim! Gud välsigne Dig! [Broder Branham och församlingen fortsätter att skaka hand. Blankt ställe på bandet. — Red.]

... trädgården,

Låt oss nu räcka upp våra händer!

Jag vill gå med Honom, med Honom hela vägen.

³⁴⁸ Låt oss ödmjukt böja våra huvuden i bön! Glöm inte söndagsskola i morgon!

³⁴⁹ På ett eller annat sätt känner jag bara Guds Närvaro så verklig i mitt hjärta. Det är bara så svårt för mig att fara härifrån i kväll, på något sätt. Jag känner, att Den Helige Ande är nöjd i kväll. Vi ska troligen ha ett härligt möte i morgon, då vi får se människor komma till Kristus, ser Ni. Någon undrade, varför jag aldrig inbjöd till altaret. Jag väntar, tills jag är ledd att göra det. Förstår Ni?

³⁵⁰ Jag litar på, att varenda en, som räckte upp sin hand eller reste sig upp, jag litar på, att Ni kommer att vara hos någon god församling i morgon, ta plats bland de troende.

³⁵¹ Medan vi har våra huvuden böjda, ska jag be pastorn här att komma fram, om han vill, och avsluta. Gud välsigne Er nu, med våra huvuden och hjärtan böjda inför Gud!

TECKNETS RÖST SWD64-0321E

(TheVoiceOf The Sign)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska lördag kväll den 21 mars 1964 på Denham Springs High School i Denham Springs, Louisiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2011 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org